

Ruh ve Madde

Ruh ve Madde Yayıncılık ve Sağlık Hizmetleri A.Ş.

*İnsanlığı Birleştiren Bilgiyi Yayma
(BİLYAY) Vakfı'nın Kuruluşudur.©*

Cilt: 38 • Sayı: 452 • EYLÜL 1997
(KDV DAHİL) 200.000 TL. YURTDIŞI: 5 DM.

Şirket Adına Sahip ve Sorumlu Müdür:
Ergün ARIKDAL

Teknik Sorumlular:
Genel Yayın Sorumlusu:
Halük HACALOĞLU

Basım-Yayım Uygulama Yönetmeni:
Levent KOSOVA

Dizgi ve Mizanpaj Sorumlusu:
Neslihan PARLAK

Çeviri ve Redaksiyon Sorumluları:
Yasemin TOKATLI - Ayhan TOLAYBENK

Yönetim Merkezi:
Hasnun Galip Sok. Pembe Çıkmazı
No:4 D:6 80060 Beyoğlu/İSTANBUL
Tel: 243 18 14 - 249 34 45 • Fax: 252 07 18

Dizgi
Ruh ve Madde Yayınları
Tel: 243 18 14 - 249 34 45

Kapak ve İç Baskı
Meta Basım Yayım San. ve Tic. Ltd. Şti.
Tel: 284 11 55 - 56 • Fax: 284 12 39

Renk Ayrımı
Degrade Grafik Tasarımı ve
Reprodüksiyon Ltd. Şti.
Tel: 246 26 26 - 240 59 40 - 248 25 18

Haberleşme, Abone ve Havale Adresi
RUH ve MADDE YAYINLARI P.K.9
80072 Beyoğlu / İstanbul

Abone Ücreti: Yıllık, Yurtiçi: 2.400.000 TL.
(Öğrenciler: 1.900.000 TL.)
Yurtdışı: 60.-DM
Posta Çeki No: 655294
Ayda bir yayınlanır.
E-mail: bilyay@ibm.net

İÇİNDEKİLER

- SEVGİLİ OKUYUCULAR 1
- REALİTE: ŞUURALTI NASIL ETKİLENİR? 2
- GELECEĞİ ETKİLEMEK 4
- MÜŞAHEDE MUHAKEME KARAR.....5
- DEVRE SONU ve MANTAL GELİŞİM 7
- İSTEKLERİMİZ ve İHTİYAÇLARIMIZ 11
- SİRAL ve ŞUURUN TEKÂMÜLÜ.....13
- İNSANLARI TANIMA SANATI.....16
- EVRENSEL İŞLEYİŞ / İDARECİ PLÂNLAR 17
- REHBERLER ve KORUYUCULAR ÜSTÜNE.....20
- "CATHERINE BENİ TERK ETMEDİ,
O BURADA, YANI BAŞIMDA" 21
- RUHSAL AKTÜALİTE: HABERCİ RÜYA MI
YOKSA HAYVANLARDA TELEPATİ Mİ?.....23
- GENETİK HASAT 24
- ENERJİNİN DOĞASI 27
- BORÇLARIMIZ 30
- PSİKOSENTEZ ve DEĞİŞEN DÜNYA 31
- SARSINTILAR 33
- SEVGİLİ OKUYUCULARIMIZA DUYURU 33
- UFO AKTÜALİTE: BEŞ YAŞINDA İKEN
E.T. İLE KARŞILAŞAN UFOLOG 34
- ŞÜPHE 35
- YUCATAN'IN YILDIZ ADAMI.....37
- SEVGİNİN ÖLÇÜTÜ 39
- SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER:
NEFSANİYET ve VİCDAN AYRIMI 41
- FAUST 42
- FEDAKÂR DÜNYA ANA 45
- EVRENSEL ZEKÂ 46
- ETKİNLİKLERİMİZ.....47
- KİTAPLAR ARASINDA: TEKRARDOĞUŞ (1).....48

Sevgili Okuyucular

Ergün ARIKDAL

Ana yol nedir? Tekâmülün esas yolu, geniş ve sağlam caddesi olan anayol: Benliğin temizlenmesidir, nefsanî her türlü eğilimlerin kontrol altına alınıp bilgili ve şuurlu olarak yaşamaktır. Bedenli varlıkların bilgili ve şuurlu olarak kâinat kanunlarına göre, onlara uygun olarak müspet ve menfi olanı ayırt edecek kadar şuurlu olmaları, vicdan ve iradeleriyle Tanrı, Ruh ve Hayat'ı eşitleyerek insanlığın ve erdemlerin icaplarına tâbi olmaları ÖZLÜ ELCİLİK olarak isimlendirilir ki kurtuluşun amacı da işte budur.

Özlü elcilik (özgecilik) tekâmülün nuru'dur, ruhudur. ÖZLÜ ELCİLİK Dünya'da kendisini en yaygın olarak SEVGİ ile belirtir. Sevgi gücü bütün varlıkların, "varlık sebebi" olan Tanrısal İrade karşısında **eşit olmalarına** dayanır.

Bütün varlıklar Rab Tanrı karşısında aynı ilâhî RUH'u taşırlar ve her varlık kendi emek ve gayreti ile Rabbin karşısındadır.

Başkalarını kendisi gibi sevmek; başkası tarafından kendisine yapılması arzu edilmeyeni başkasına asla yapmamak, ifadelerinde yatan ilke VARLIKSAL EŞİTLİK ilkesidir. **Tanrı karşısında bütün varlıklar eşittir.** İşte bu BİLGİ bütün dinlerin ve erdemlerin temelidir. Hangi din ve erdem olursa olsun, kendi aklide ve ilkelerinde her bilgiden sapsız durumda bir uygulama yapıyorsa, saptıkları oranda doğruluktan uzaktırlar.

Hangi din ve erdem insanları, bir BİLGİYE dayanmadan, tefrikaya tâbi tutuyorsa, onları VARLIKSAL EŞİTLİĞİN dışında düşünmekte ısrar ediyorsa, o din ve erdemler doğruluktan uzaktır. Bütün insanlık Eşitlik İlkesine göre hayat sahibidir. Şarta bağlı eşitlik, kardeşlik, sevgi olmaz; öldürmeye çalışanların ne kadar isabetsiz hareket etmiş olduklarını hayat tarihi bize göstermiştir.

İnsanlığı her türlüyle tefrikaya sokmak için bunca zamandır çeşitli inanç ve görüşler ileri süren "ayrılıkçılar" emellerinde başarıya ulaşmışlar, insanlığı şuursal düzey bakımından iyice seviyesiz hâle getirerek yassılmışlardır.

Buna İNİŞ diyoruz; şimdi ÇIKIŞIN ve yere serilip kalmış insanlığın şuursal uyanışa geçerek belinin üzerine doğrulması zamandır.

Kıyam ya da Kıyamet şuursuzluğun, gaflet uykusunun, yanlış bilgi, inanç, itikallerin yok olup gitmek üzere yıkılmalarını ifade eder. Fizik âlemlerde bir kıyamet, bir alt üst oluş olsaydı nasıl olurdu? Şuur düzeyi çocukluk devrini yaşayan insanlığa "içsel kıyameti" anlatabilmek için **benzeşim** ve **kıyas** yoluyla, fizik kıyamet tasavvuru model olarak verildi.

Gerçekten hayatın ipnotik cazibesine (şarm'ına) yakalanmış kalmış, bu cazibenin yörüngesinden sıyrılma gücünü ve çabasını göstermeyen insanlığa, **UYAN** Borusu, **KALK** Borusu, az zaman sonra çalınunca, kendi yanlışları üzerine kurdukları inanç-itikât-görüş ve zan saraylarının temelleri yıkılıp riya duvarları çökünce, ıstırapların erdemi anlaşılacaktır.

Artık geri dönüş ve düzeltmeler için, pişmanlık ve şefaât için zaman yoktur. Müşterek hayat alanı olan bu Dünya'da insanlar birbirleriyle boğuşmadan, birbirlerine zarar verip yıpratmadan güven içinde yaşamak, bilgelik ve erdemli mutluluk içinde çalışmak ve tekâmül etmek için bütün dinlerin tek yönde ve amaçta olmaları, insanlığın tek dili konuşmaları, tek Tanrı'ya tapınmaları, el ele vererek Dünya'yı islah ve yeniden kurlmaları gerekir.

Müşterek amacımız şuurlu bir insanlığın birbirine, "**Yardım ve Dayanışma Kanunu**" gereği, sevgi, anlayış, hoşgörü ve şefkatle bağlanarak tekâmüllerine yardım etmektir. Bunun dışındaki her türlü koşullar ayrılıkçı-uykuda olan şuurların sayıklamalarından öteye geçmemiştir.

Selâm ve Sevgiler

ŞUURALTI NASIL ETKİLENİR?

GÜNLÜK hayatta insanlar birbirlerinin şuuraltılarını etkiler mi? Etkiler! Bunun en yaygın ve belirgin örneği propaganda araçlarıyla yapılan reklâmlardır.

Aslında reklâmlar, ne dendiği anlaşılacak izlenirse insanı hiçbir şekilde etkilemez. Sözlü veya görüntü hâlinde yapılan reklâmların, başka şeyle meşgul iken, arka plândan insanın şuuraltına işleme şansı daha fazladır. Hiç kimse, birisi karşısına çıkıp da, "Sen o çikolatayı bırak, şu çikolatayı ye" derse, o çikolatayı yemez. Her şeyden önce ego direnciyle karşılaşılır. "Ben senin her söylediğini yerine mi getireceğim? Ne münasebet, ister yerim, ister yemem!" tarzında içsel olarak bir direnç gösterilir. Doğrudan söylenirse, varlık onu bir sansüre tâbi tutar.

Nitekim, günlük hayatımızda da öyledir. Herhangi bir işi birisine yaptırmak istiyorsak, kompliman yapmak zorundayızdır. Çünkü karşı tarafı kırmak, ona karşı âmirane hareket etmek istemeyiz. Onun da kendine göre bir onuru, gururu vardır. Arkadaşça, dostça bir şeyler söylemek suretiyle bu işi ona yaptırırız veya yaptırmaya teşvik ederiz. Ama doğrudan doğruya "Bunu yapın!" dersanız, derhal bir dirençle karşılaşsınız. Çünkü herkes ne olursa olsun hiç durmadan egosunu daha mükemmel, daha

güçlü, daha yeterli hâle getirmek çabasındadır. Bunun tersi olan durumda, kişilerde güçsüzlük, yetersizlik duygusu hâkim olur. Seviye seviye herkesin bir üst kademeye karşı bir eğilimi vardır. Daha güçlü, daha yeterli, daha olgun, daha kutretli olma arzusu insanda temel

bir motivasyondur.

Şimdi böyle bir temel motivasyonun karşısında insanların birbirlerini direkt olarak ikna etmeleri, birbirlerine bir şey yaptırmaları çok zordur. O hâlde arka kapıdan girecek, farkında olmadan birtakım bilgiler verilecektir. O söyleneni dinlemese bile, şuuraltı söylenenleri dinlediği ve hıfzettiği için, bir gün bir doyum ve kıvam hâli oluşur ve herhangi bir seçme sırasında, "Falan makarnayı mı, falan deterjanı mı, filân sabunu mu alayım?" diye düşünürken, farkında olmadan bir şey daha çok hoşuna gider ve onu çekip alır. Emin olun ki, o onun şuuraltında, en fazla yer etmiş olan bir isim ve bir ihtiyaç maddesidir. Hele bu devirde, bu şuuraltı etkileme yöntemi çok büyük tekniklerle kullanılıyor.

KÖTÜ BİR ŞARTLANDIRMA

Özellikle ekonomik bakımdan çok gelişmiş, propaganda ve reklâm açısından da çok büyük örgütlere sahip Batı ülkelerinde bu sistem tamamen geçerlidir. Bu amaçla uygulanan oldukça insanlık dışı bir şartlandırma örneği vardır: Herhangi bir sinemada oynayan bir film sırasında, her otuz saniyede bir, tek bir kare hâlinde o reklâm geçiyor, fakat bunu göz görmüyor. Bu bir meşrubat reklâmı olsun diyelim. Ama biz o karenin ne olduğunun farkına bile varamıyoruz, fakat şuuraltı bunu mükemmelen alıyor ve ara verildiğinde seyirciler o meşrubatı içmek için büfeye koşuyor. Çünkü otuz saniyede

bir, filmde "Çok susadınız, filân meşrubatı için" diye bir yazı gösteriliyor. Göz o yazı alıyor, retina-dan beyne geçip tercüme edilene kadar kare değişiyor. Olay şuuraltı alanında bitiyor, ama şuuraltı alanında devam ediyor. Şuuraltı otuz saniyede bir gelen bu uyararı üzerinde hemen bir iç mekanizmaya, susuzluk içinde sizi o meşrubatı içmeye yolluyor. Aslında gerçek bir susuyunuz yoktur. Bu işin içinde kandırmaca vardır ve dava konusu olmuştur.

İnsanlar kudretli olmak için her şeyi göze alıyorlar. İktidar sahibi olmak, yani kısaca güçsüz egonun güçlenmesi için bütün bu realiteler yaşanmaktadır. Bu bakımdan günlük hayatta insanların şuuraltılarının birbirlerini etkilemesi olayı, aşağı yukarı yukarıda anlattıklarımıza benzer. Bizler bir yığın hayat olayı içerisinde birbirimize örnekler veriyoruz ve ortaya moda çıkıyor.

TAKLİT ve İKTİDAR

Moda erkek, kadın dinlemeden bütün dünyayı büyük bir ekonomik çark olarak almış, savura savura götürüyor. Bir kazanç kapısının ortaya çıkması için belki de bu gereklidir. Ama burada taklit tarzında ortaya çıkan şuuraltı etkiler söz konusudur. Küçük çocuk evde büyürken anne ve babasını taklit etmek eğilimindedir. Kız ise annesini, kız kardeşini, teyzesini taklit eder. Erkek ise babası gibi giyinmek, babası gibi sigara içmek ister veya babası gibi oturmak ister. Örf ve âdete uygun olarak bazı şeyler taklit edilir. Taklit etme, moda uyma, şuuraltı mekanizmasıyla çok alâkalı bir etki sistemiyle ortaya çıkar, kendiliğinden değil. Bu taklit kişide yerleşiyor ve otuz kırk yaşlarına geldiği vakit, eski hatıralara dönüp, "Babam şöyle, annem böyle yapardı." tarzında o çocukluk çağından beri şuuraltına yerleşmiş olan me-

A la

... ve az etkiler.

kanizmanın harekete geçmesiyle, bu sefer sözlerle tatmin olma yoluna gider.

RÜYALAR

İnsanlar birbirleri ile en güzel bilgi alışverişini uyku sırasında şuuraltıları vasıtasıyla yaparlar. Şuuraltı ilişkisinin rahatça kurulabileceği şartlar uyku ile sağlanabilir. Çünkü şuuraltının serbest şekilde faaliyete geçebilmesi için, şuuraltı mekanizmaların ve buna bağlı fonksiyonların tatil edilmesi gerekir. Bu tatilin en tabii ve en yaygın yolu da uykudur. Varlık uyuduğu zaman, şuur ve şuura bağlı fonksiyonlar kesildiğinden şuuraltı en iyi şekilde faaliyet hâlinindedir.

Rüyalarımızın, şuuraltı mücadelesinden meydana gelen bir aktivite hâlinde ortaya çıktı- ➤

ği bilinen bir gerçektir. Rüyalarımızın ortaya çıkış mekanizması, şuuraltının, depolanmış karıştırları ortaya çıkarmasından ibarettir.

Ayrıca biz, dışarıdan diğer varlıklardan almış olduğumuz tesirlerle de birbirimizi etkileriz. Nasıl gündüz vakti davranışlarımızla, sözlerimizle, renkle, ışıkla vb. ile birbirimizi etkiliyor sak; bu şuurlu bir olaya ve ancak beş duyu yoluyla alınıp verilebiliyorsa, aynı şekilde, beş duyunun dışındaki psişik duyu organlarımız vasıtasıyla da, yani duyu dışı algılama vasıtasıyla da bu kez şuurlar değil, şuuraltıları birbirleriyle ilişkide bulunur. Bunların bir kısmı hatırlanır, bir kısmı hatırlanmaz. Çoğu, rüyalar hâlinde sembolik ifadeler tarzında gündüz hatırımıza

gelir. Bunlar birer yorumdan ibarettir asıl olup biten olay nedir, ne alındı, ne verildi, onun farkına varamayız.

Aynı mekanizmayla telepatik rüyalar görülür. Yani iki kişi, aynı odada veya ayrı odada uyurken (birbirlerine yakınlıkları olması işi kolaylaştırıyor, aynı rüyaları görüyorlar; ikisi de aynı rolün içerisinde, aynı sahneler ve uyandıklarında birbirlerinin sözlerini tamamlıyorlar. Uyku, varlıkların şuuraltı vasıtasıyla birbirleriyle ilişki kurmaları, birbirleriyle bilgi alıp vermeleri için bir vasıta da olabilmektedir. Bedenin dinlenmesi tarzında açıklanan materyalist görüşün dışında, ruhu açıdan uykunun ve rüyaların önemli bir fonksiyonu vardır. ■

GELECEĞİ ETKİLEMEK

Ergün ARIKDAL

GELECEĞİN oluşmasını etkilemek kişinin elinde olan bir iş değildir, ancak çabanın çok şuurlu ve bilgili bir şekilde kullanılmasıyla bazı yeni yolların, birtakım yeni olanakların ortaya çıkmasına zemin hazırlayabiliriz. Çünkü geleceği oluşturan şey geçmiştir. Şu anda yapılan, gelecekle ilgili bir tesirin sonucunda ortaya çıkan bir sonuçtur: Bu satırları okuyan sizlerin, bu konuyla ilgili bilginiz ve ilginizden başka merakınız ve okumuşluğunuz var; kendinizi eğitmişsiniz. Geçmişte bir şeyler yapmışsınız, onun için bu konuyla ilgilisiniz. Demek ki geçmişinizden getirdiğiniz bir şey var ve bu, geçmişinizle ilgili bir sonuçtur.

Onun için geleceği bilmenin en iyi yolu, tarihi iyi bilmektir. Çünkü olaylar belli birtakım kurallar içerisinde cereyan ediyor. Belli yollardan, kanallardan geçerek devam ediyor. Tarih, eskilerin hikâyesi, masalı değil, aslında çok önemli bir bilimdir; ama kıraat şeklinde ele

alınmamalıdır. Gerçekten bir tekâmül tarihini bilmek çok yararlıdır. İnsanlığın geçirdiği devreleri bilmek lâzım. Fikrî devreleri, zihni devreleri, manevî devreleri bilmekte yarar vardır. Savşların gerçek nedenlerini bulup çıkartmak lâzım. Bunlar bize geleceğin anahtarlarını verecektir. Gelecekte de ona benzer birçok şeyleri görebiliriz.

Tarih tekerrürden ibaret değildir ve büyük bir kıstastır. Tarih aynı şeyi tekrar etmez. Çünkü varlık o varlık değil; insan o insan değil; ekoloji o ekoloji değil; dünya gezegeni o gezegen değil; dünya gezegeninin aldığı tesirler o değil, güneş sistemi o sistem değil. Nasıl teker eder aynıyla? Basit benzetmeler olabilir; fakat tekrarı değildir. Tekrar olduğunu söylemek, evrenin canlılığını inkârdır. Acaba vücudumuzda hangi şey hep aynı zamanda tekrar eder? Kalbimizin her atışı bile bir önceki atışından farklıdır. Yani mekanik bir sisteme bağlı olan biyolojik yapımız, bedenimiz bile her dakika bir değişiklik içerisinde. ■

TEKÂMÜLÜN çok ileri merhalesi olan vazife bilgisi safhasına insanı dünyamızda iken hazırlayıcı unsurlardan biri ve belki başlıcası da, bu yazının başlığı olarak takdim ettiğimiz kelimelerin ifade ettiği manalarda saklıdır.

Yapacağımız herhangi bir işte olduğu gibi, muhitimizde, yakınımızda ve uzağımızda bulunan bütün varlıklar ve hemcinslerimiz hakkındaki düşünce ve duygularımızın iyiye veya kötüye yönelmiş istikametlerinin çizilişinde etkili olan bu manalar hem kendi tekâmülümüzün, hem de cemiyet hayatında selâmet ve emniyetimizin sağlayıcısı birer kıymet hâline geçerse ne mutlu bize!...

Hayatımızın hemen hemen her adımında bu üç faaliyetin bilerek bil-meyerek, isteyerek istemeyerek karşımıza dikildiğini söylersek, okuyucularımız bu sözlerimizi hiç de yabana atmazlar.

Fakat insanlık durumunun oldukça görgü ve tecrübesizliği yüzünden biz, müşahede, muhakeme ve karar ameliyelerinde sık sık hatalara düşer ve bu hatalarımızın da ekseriya acı neticelerini duyarız. Neticelerin bu acılığının, ya bizi çok kıymetli bir dostun kalbini kırmak, ya cemiyette bize karşı gösterilen itibar ve itimadı kaybedici durumlara düşmek, ya ayağımıza kadar gelmiş bir nimeti kaçırmak veya iş hayatımızdaki mühim muvaffakiyetliliklerimizi hazırlamak gibi maddî üzüntülere sevk etmek şeklindeki tezahürlerini bir tarafa birakalım; bundan daha kötüsü, başkaları hakkındaki kötü ve münasebetsiz düşüncelere sürüklenmiş olmaktan doğan ıstırabın vicdan azapları hâlinde dünya içinde olduğu kadar dünya ötesi hayatımızda da uzun müddet ruhumuzu tâzip edici görünümü vardır.

Bütün düşüncelerimiz, bütün fiil ve amellerimiz hızını müşahede, muhakeme ve karar faaliyetinde alır.

Vaktiyle tanıdığım bir genç vardı. Bu zatin gözünün sınırları dumura uğramış, ebedî ve katî bir körlüğe sebep olmuştu. Bununla beraber gözleri açık bulunuyordu.

Bir gün umumî bir bahçede oturmuş müzik dinliyorken karşısında oturanlardan birisi kendisine şöyle bağıryor: Gözünü buradan çevirecek misin? Yoksa çevireyim mi?

Müziğin tatlı nağmelerini içine sindirmekle meşgul olan biçare âmâ genç, o kalabalık içinde farkında bile olmadan gözlerini karşısındaki adamın genç eşine dikmiş olduğunu ve yukarıdaki ihtarla kendisinin münasebeti bulunduğunu aklına bile getirmiyor. Onun bu ilgisizliğine karşı, karşısındaki adam karısına böyle apaçık göz dikmesi suretiyle kendini horlamak istediğini sanıyor ve büsbütün sinirlenerek yerinden kalkıyor ve biçare gencin yanına geliyor, ona şiddetli bir tokat atıyor.. Orası karmakarışık oluyor. İş kısa bir zaman sonra anlaşılıyor ama, iş işten geçmiş oluyor ve adam çok güç bir durumda kalıyor.

Müşahede Muhakeme Karar

İşte müşahede, muhakeme ve karar sakkatlığının ve onun çok kötü neticelerinden birinin açık misalini burada görüyoruz.

Yine vaktiyle bir yerde okumuştum:

Paris'te lokantaların birinde bir müşteri garsona;

- Garson, diyor, bana bir biftek getir.

Fakat bu emri verdiği sırada onun masasının tam karşısındaki masada bulunan bir müşteri raly eder gibi zoraki bir hareketle öksürüyor:

- Öhö, öhöööö...

Yemeği ısmarlayan adam buna iyice içermekle beraber sesini çıkarmıyor ve susuyor.. Aradan bir müddet daha geçiyor. Garson geliyor. Bu defa garsona yine yüksek sesle:

- Bana bir bardak şarap getiriniz, diyor.

Fakat bu sözünü henüz bitirmeden karşısındaki masadan aynı adamın yine aynı tarzda öksürdüğü duyuluyor:

- Öhö, öhöööö..

Bu defa beriki dayanamıyor ve hemen ye- ➤

rinden fırlıyor, ötekinin karşısına geçerek:

- Siz bir edepsizsiniz! diyor ve bu kısa atışma bir düello ile ve düello da yemek ismarlayan adamın ölümü ile neticeleniyor.

Halbuki esasında mesele hiç de yemek ismarlayanın zannettiği gibi değil... Ötekinin öksürüğü bir tik hâlinde vaki olmaktadır. O zavalı ara sıra bir tikin tesiriyle bu tarzda öksürüyor, fakat aksilik şurada ki, hakikaten başkısıyla alay eder gibi bir tonla çıkan onun bu öksürük hâlindeki tikleri iki üç defa adamın garsona bir şey ismarlayacağı ana rastgeliyor! İşte yine müşahede, muhakeme ve karar hatası ve onun çok kötü neticesi!...

Toplumsal hayatta vaki olan bu hâl, hayatın her safhasında ve her varlığa karşı vukua gelebiliyor.

Hatta ilim tarihinde aynı hataların yanlış neticelerini gösteren bir sürü misal vardır. Bunlardan birisi de dünyanın güneş etrafında değil, görüldüğü gibi güneşin dünya etrafında döndüğü hakkında uzun zaman hüküm süren ve zavalı Galile'nin aksi iddiasına karşı bu İtalyan âliminin büyük sıkıntılar çekmesine sebebiyet veren yanlış kanaattir.

Müşahede, muhakeme ve karar mevzuunda vuku bulacak her hata diğer bütün hatalar gibi, insanın az veya çok sıkıntı ve üzüntülerine sebep olacak ve hatta bazen oldukça ağır vicdan azaplarını bile doğuracak neticeleri doğurur. Ve bu bakımdan da üzerinde büyük bir titizlikle durulması lâzım gelen bir mütalâa mevzuu olur.

Kıymetli ruh dostlarımızdan Şihap'ın bu mevzua dair geçen bazı mühim ifadelerini nakletmeyi burada tam yârinde görüyorum: "Müşahede, mütalâa ve karar... Bilirsiniz ki insanlar müşahede ettikleri vakalar üzerinde bazı düşüncelere dalarlar, mütalâaya varırlar ve bir karar alırlar. Bu müşahede, mütalâa ve karar safhası elde edilince, bu neticeye varılınca bazı hadiseler meydana gelir. Hadiseler meydana getirmese bile bazı kararlar alınır ki bu, diğer insanlar, hemcinsler lehinde veya aleyhinde bir düşünceye sahip olmanıza sebep olabiliyor.

"Müşahede, mütalâa ve kararda ne derceye kadar durduğunuz ve bir neticeye vardığınız zaman aldandığınızı hiç düşündünüz mü? Size bir misal vereyim:

"Dar bir köy yolunda bir bisiklet üzerinde süratle ilerliyorsunuz. Önünüze birdenbire, göğsünüz hizasında, gerilmiş yolu kateden ince bir tel çıkıyor. Bu tele çarpmamak için anı bir

hareketle kendinizi, belki tehlikeli bir kazadan kurtarıyor ve eğilip altından geçiyorsunuz ve böyle yolun ortasına tel gerip umumun hayatını tehlikeye koyan şahıs hakkında kararlar varıyorsunuz. Lâkırdı ile olmasa da içinizden tenkit ediyorsunuz. Fakat biraz sonra görüyorsunuz ki o tel zannettiğiniz şey hiç de tel değil, rüzgârla kopup yolun öbür kenarındaki bir dala yapışan örümcek ağında bir parçadır ve sabah güneşin ışığı altında parlayarak size tel gibi görünmüştür. O zaman kararınızdaki hatayı anlıyorsunuz. Fakat kafanızda yarattığınız şahıs hakkında da kötü bir karara varmış bulunuyorsunuz.

"İnsanlar bu hâle düşer. Hepiniz için bu hâller geçerlidir. İnsanlar böylece, tekâmüllerine engel olan acemiliklerini, madde âlemindeki sakatlıklarını teker teker tahlil etmek mecburiyetindedirler. Aksi hâlde muradı ilâhiye hangi yoldan gideceğinizi pek de suhuletle seçemezsiniz.

"İyiliğe varmak, kötülükleri terk ile, iyiliğe varmak tecrübe ile, tecrübesizlikleri bertaraf etmekle kaim olacaktır."

zetle, insan kendisinin tekâmül merhalelerinde namzet bulunduğu yüksek mertebelerdeki büyük vazifelerini yapabilecek iktidarı kazanmaya ve yüksek liyakatlere erişmeye hazırlanırken, etrafında gördüğü şeyleri iyi ve mümkün olduğu kadar doğru görmeye çalışmaktadır. Çünkü her şeyden evvel müşahede noksan ve hatalı olursa, o müşahede üzerine kurulacak muhakeme amelisi de sakat olur. Sakat muhakeme ile alınacak kararların doğru ve isabetli olması beklenemez.

Binaenaleyh doğru müşahede, iyi muhakeme ve isabetli karar ancak soğukkanlılıkla, nefsanî hislerden azade olarak ve acele etmeden basiretli, temkinli bir ruh faaliyeti içinde mümkün olabiliyor.

Aksi takdirde süratli ve emniyetli bir tekâmül yürüyüşünü yavaşlatıcı unsurların başındaki engeller arasına böyle yanlış müşahede, kötü muhakeme ve münasebetsiz, isabetsiz kararlarla yerleşmiş duygu, düşünce ve hareketlerimizi koymak çaresizliğinde kaldığımız zaman bir an evvel ulaşmaklığımız lâzım gelen ve mümkün olan tekâmül merhalelerimizin bizden uzaklaşacağını görmek üzüntüsüne düşmemiz mukadder olur. ■

Ruh ve Kâinat Dergisi, sayı: 9

DEVRE SONU ve MANTAL GELİŞİM

İnsanlar, her biri bir put olan ve üstelik çoğalmış olan ihtiyaçlarını azaltmak zorundalar. Aksi takdirde geleceğe gidilen yolda yürünemez.

Ahmet HIZVEREN

(Geçen Sayıdan Devam)

MANTAL DEĞİŞİM

KİYAMET varlıklarda şuur uyanıklığına ulaşmayı sağlayacaktır. Uyanıklığa ulaşmayı iki şekilde düşünebiliriz:

1. Varlığın geçireceği zorlu yaşam birimleri sonucu "varlığın asıl dokusunu keşfedecek bir şuur uyanıklığına ulaşması", yani ferdi şuurlanma.
2. Varlığın içinden geçtiği realitelerin "bir hakikat içerisinde birliğe ulaşması" vaktinin gelmesi.

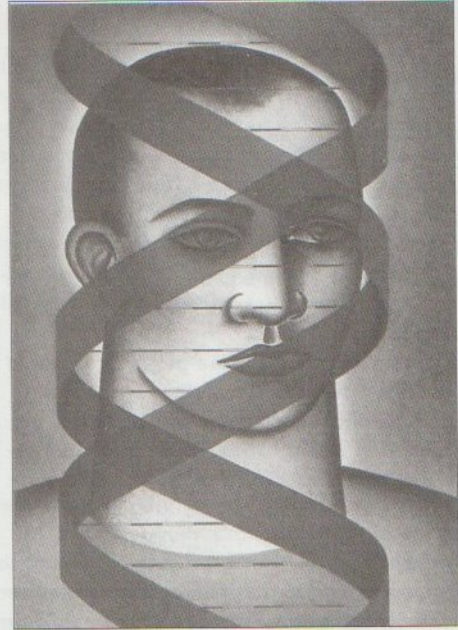
Bütün fazlalıkların ve her türlü ara vasıtaların ortadan kaldırılıp varlıkların serbest şuura ulaşması, toplu şuurlanma. Toplu kıyamette bütün ara vasıtaların ortadan kaldırılması RİM tarafından gerçekleştirilmektedir.

Ferdî şuurlanmada yani özel kıyamette, varlığın yaşam birimleri boyunca çeşitli realiteleri hazmetmesinden sonra yeni merhaleleri aşması ile bir hakikat plânına ulaşması mümkün olabilmektedir.

Toplu şuurlanma ise, yolun sonuna gelmeden önce tüm insanlığa verilecek en son bilginin ve tesirin, insanların realitesini, anlayış ve şuur seviyelerini bir üst basamağa çıkartacak bilgi ve tesir olmasıdır.

Dünyadaki kargaşa, savaş ve yoğun nefsanî tatbikatlar ve şaşırtıcı ilerlemeler, çelişki olmasına rağmen yaşanmaktadır.

RİM tarafından "iplerin gevşetildiğini" gözlemek mümkün. Her yerde kargaşa, dengesizlik, yoğun nefsanî tatbikatlar ve diğer yan-

Mantal gelişim varlığın bitmeyen bir uğraşdır. Bu uğraş fizik ve fizik ötesinde de devam eder.

dan uzaya açılan bilimsel çalışmalar gözlenmektedir. Bunun anlamı hemen herkesin ihtiyacı açısından alabildiğince tatbikat alanları bulabilmesidir. Yani RİM tarafından iplerin gevşetildiğinin bir delilidir. Fakat bütün bunlar "Rab'binin ayetleri geldiği gün" bir değişime uğrayacak ve o vakit de mutlak olan her şey yerini mutlak olmayana bırakacaktır, denilebilir.

RİM'E HİZMET

Anlatılanlardan RİM'i anlamak ve ona hizmet etmek gereği ortaya çıkıyor. O hâlde hizmetin farkına varmak ne şekilde mümkün olmaktadır?

İnsan hangi ruh hâli içinde olursa olsun sürüp giden bütün olaylar kendi içinde RİM'e ait bir amacı taşır. İnsanın başından geçen en ufak olaydan en büyük olaya kadar RİM'e hizmet etmek vardır.

Ruhçuluğun temel öğretilerinden biri de derin müşahede ve derin düşüncedir. İnsanın kendisini, başkalarını ve olayları anlayabilmesi ancak böyle bir tatbikatla mümkün olabilir. İnsan, zihni unsurlarıyla beraber şuurduş unsurlarıyla da düşünmeli ve olayın önünü ardını böylece müşahede edebilmelidir.

Bu takdirde görülecektir ki kişinin başına gelip anlamsız gözükken bir olayda bile eşanlamlılık vardır. Bir olaydan ders alacak kişi kadar en uzaktaki kişilerin de bundan ibret almaları gerekiyorsa, olay şairi, heyecan verici, darbeleyici olabilmektedir. Bunun içindir ki insanın olayların dilini anlamaya, ne yöne doğru gittiğini fark etmeye çalışması önemlidir. Bu takdirde insan RİM'in amacını anlar duruma da girecektir. Böyle bir anlayışı elde etmek insanlara bırakılmıştır.

Yeryüzünde meydana gelen bir olaya iki birleştirici yönden bakılmalıdır:

a) Olayın meydana geleceği madde plânındaki ruhî tesirin kapasitesi, yani ruhî plânların tasarruf ettikleri ilâhî İrade Yasalarının başka icaplarla karşılaştırılıp tanzim edilmesidir.

b) Enkarne varlıkların tekâmül yönünde ki gayretleri ve aldıkları tesirin çeşiti. İnsan bir gayret içinde bulunurken yeryüzünün icapları etkisinde ihtiyaçlara sahip olur.

Varlığın ihtiyaçlarının karşılığı olan tesirler ile RİM'in tesirlerinin aleyhtar olmayışı, onun enkarnasyon hâli aleyhine bir bozulma meydana getirir. Ruhî tesir ihtiyacı ile RİM'in varlığın içine nüfuz ettirdiği tesirler arasındaki büyük seviye farklılığının dengelenmesi insan ruhunda büyük bir değişikliğin meydana gelmesini icap ettirir. Bu icap RİM'in empoze edeceği bir aksiyonla karşılanır. Çünkü varlık bulunduğu durumun dışına kendiliğinden çıkama-

maktadır.

İnsan varlığının birçok yaşam birimleri içerisinde elde ettiği bilgi birikimleri şüphesiz onu bir değişimin eşiğine getirmiştir. RİM'in biyolojik yapıda meydana getirmek istediği mutasyona uymak, kendini ona hazırlamak insan varlığının yaşamındaki asıl amacı olmalıdır. Fakat insanın bir değişime uğraması, onun kendini şuurlandırmasına ve uyandırmasına bağlıdır.

20. yüzyıl insanlığı ruhsal ve şuursal seviye olarak hızlı ilerlemeye tâbi tutulmuştur. Fakat bilgisi eksik olduğundan yaptığı yorumlar da yetmemektedir. O hâlde şuursal ve ruhsal değişim farklılıklarını biraraya getiren bir bilgi olması gerekmektedir. Eskiyle mukayese olmayacak yeni bilgi gereklidir. Bu bütün insanlığı tesiri altına alabilecek, fevkalâde yüksek ve kuvvetli bir şuur alanı meydana getirici bir bilgi olmalıdır.

Birlikte mevcut olmak, yani en büyük uyum alanını oluşturmak her şeyden önemlidir. Çünkü dünyanın hedefi Birleşik İnsanlık Realitesi'dir. İnsanlık topluluğu içinde mutlaka meydana getirilmesi gereken en büyük realitedir. Bu çaba insanlıktan beklenmektedir.

Devre sonu insanının niteliği nedir? Ya da devre sonu insanı nasıl olmalıdır?

İnsanın temel yapısı üç ana karakter içinde görülür: a) Fizik yapı b) Emosyonel yapı c) Entelekt yapı.

Dikkat edilirse insanda bu üç mekanizmanın aynı anda çalışmadığı görülür. Oysa ki dünya insanı için kâmil insan sıfatı ulaşılması gereken bir noktadır. Kâmil insan modelinin meydana gelebilmesi için bu üç mekanizmanın aynı anda çalışması gerekmektedir. Yani insan, bütün vücuduna hâkimiyetini kazanmış olmalıdır, duygusal hayatına en iyi şekilde hükmedebilmelidir, her şeyin esasını teşkil eden bilgiye sahip olmalıdır.

Üç tip enerjiyi en iyi şekilde kullanan insan aynı zamanda Birleşik İnsanlık Realitesi'nin nitelikli varlığıdır diyebiliriz.

MANTAL GELİŞİM

İçinde bulunduğumuz ve insanı temsil eden Beşer tipi insan, üzerine düşen yükümlü-

lüğü yerine getirmiş midir?

Bu yükümlülük, bireyselliği geliştirmek ve maddeyi geliştirmektir. İnsanlık, Yüce bilgi ile karşılaşma arifesinde olduğuna göre, insanlığın her iki gelişimde de olumlu yol aldığı söylenebilir. İnsanı dünyaya bağımlı kılan duygusallık, büyük ölçüde Astral plâna bağımlı olmaktan kaynaklanmaktadır. Beşer tipi insanın gelişim yolu duygusal realite olduğu için onun uyumu ancak Astral Plân'la meydana gelmiştir.

Astral plân duygularla ilgili gelişimin enerji dağılımı yeridir. Duygusallık egoya bağımlılığın dışı vuran en belirgin görünümüdür. Negatif tavrı ve düşünceleri yıkmak, astrali temizlemek, mantale doğru bir açılım yapabilmek, pozitif niyet ve eylemlerde bulunmaktır.

İnsanlık, mental gelişim düzeyine geçme-nin eşiğinde nasıl bir görünümde-dir?

Tüm beşerî değerler (putlar) alt üst olmuştur, dünya insanı tam bir boşluk içindedir, içsel olarak kendisini kozmosla bir kılacak bilgi beklemektedir. Ancak astrali temizlemenin ve mantale doğru açılım sağlamanın gayretini de göstermek gerekmektedir. Pozitif niyet ve davranışlarda bulunup ısraplı olayları derinlemesine anlamak, öncelikli gayretler olmalıdır. Böylelikle imtihanlar sıralaması içinde Astral temizlik sağlandıktan sonra mental gelişim düzeyine geçilmiş olunacaktır. Ancak son sıçrama hareketinde mantalin temizliği de gereklidir.

Mantal plâna ulaşmanın en belirgin niteliği kendini tanıma arzusu'dur. İnsanlık şimdi büyük ölçüde olmak üzere mental plân enkarnasyonları durumundadır. Biz buna **mantal uyanış dönemi** de diyebiliriz. Bunun içindir ki, "genel bir temizlenme ve arınma süreci" içine girmiş bulunuyoruz. Amaç, mental titreşim düşüklüğünün yeniden yükselmesidir ve bunun için insanlığa yardım edilmektedir.

Mantal düzeydeki enerji düşüklüğü, olaylar karşısında başarılı olamamaya, insanî nitelikleri ortaya koyamamaya, madde ile ilişkilerde yenik düşmeye sebep olmaktadır. Bu durumda

fizik ya da astral vibrasyonlar hâkim duruma geçmektedirler.

Ruhsal rehberler mantalimizdeki pürüzleri temizlemelerine karşın; mental temizlik operasyonuna gerekli malzemeyi, bağlı şuuru-muzdan (bedensel) mantale aktarmayı da bizim yapmamız yani yardımcı olmamız gerekmektedir. Başka deyişle mental plânın ve bedenini uyarılması haletleri derin yaşamakla mümkündür. Astral - mental arasındaki yolun açılması böylece mümkün olmaktadır.

Tıkanıklığın giderilmesi ile birlikte Müdrikenin (entelekt) artması, anlayışın genişlemesi ile birlikte sevgi enerjisinin birikimine de yer hazırlanmış oluruz. Fizik plân-daki yardımlaşma, dayanışma ve birlik anlayışının oluşumunda, birarada tutucu özelliği olan sevgi enerjisinin önemli bir yeri vardır. Mantalde meydana gelen pozitifleşmenin bedene yansımaları (beşerî şuur) 1'e karşı 100'dür.

Devre sonu itibarıyla beşer varlığının mental temizliği önemli bir süreçtir çünkü bireysellikten (astral gelişim) kurtulmanın son noktasıdır. Şöyle söyleyebiliriz:

Mantal temizlikten maksat;

1. Uyumsuzlukların giderilmesi
2. Peşin hükümlerden kurtulmak
3. Eski realite ile hareket edilmemesi
4. İmanla ilgili bilgilerin küreselleştirilmesi
5. Orta yolun bulunması (Ruh ve Madde dengesinin sağlanması)

UYUM/ Uyum sağlayabilmek esnekliğe bağlıdır. Yatay ve dikey tesirlere uyum sağlamanın yükseltici sonuçları vardır. Ama bu uyumu sağlayabilmek için neler yapmak gerekir? Biz buna kısaca sadeleşmek diyebiliriz. Yani maddeye, beşerî değerlere, ayrıntılara, yapay ihtiyaçlara, istek ve arzulara karşı dikkatli olarak sadeleşmek gerekmektedir. Bu konuda başarılı olabildiğimiz ölçüde uyumu sağlayabilmek söz konusu olacaktır.

PEŞİN HÜKÜM / Kendi realitesinde ısrarlı olmak peşin hükümün en güzel göstergesidir.

ESKİ REALİTE İLE HAREKET ETMEK/ Bir realitede sabitleşip kalmaktır. Mental gelişim düzeyine aday birinin bireysel gelişim düzeyinde

oyalanmasıdır.

İMANA DAYALI BİLGİLERİN KÜRESELLEŞTİRİLMESİ/ Gerçek İman; bilgi karşısında destek-siz ve dürtüsüz (vaat olmadan/tehdit olmadan) yürüyebilmektir.

ORTA YOLUN BULUNMASI/ Diğer realite-lerdeki insanlarla uyumlu olabilmek, onların durumlarını saygı ve sevgi ile kabul etmek.

Mantaldaki pozitifleşme önce zihinde or-taya çıkar. Tavırlanmalara yansımaları ise; niyet-lerimizle, etkilere karşı gösterilen tepkilerle, uyum ve esneklik yeteneğimizle, ilişkilerdeki sevgi dozu ile ortaya çıkar.

Ayrıca fizik sağlığa da dikkat gerekir. Sağlıksız bir beden plânımıza doğru bir bilgi akışını sağlayamaz.

21. yüzyıl toplu tekâmül yaşamını sergile-yen yüzyıl olacaktır denilebilir. Yani yardımlaş-ma ve dayanışma yasasına uygun olan bir ya-şam tarzı. Nitekim çeşitli zamanlarda söylenmiş bu uzak geleceği niteleyici sözleri hemen her-kes bilir.

-Yetmiş iki millete bir gözle bakmak

-Kardeşini ruhun gibi sev

- Kendine yapılmasını istemediğini başka-larına yapma

-Herkesi veli bil.

Bireysel yaşamda yardımlaşma ve daya-nışma uygulaması çok zordur. Çünkü büyük fe-dakârlık, çikarsız sevgi, karşılıksız hizmet, vazife hissiyatı, plân bilinci gerektirir.

Ruhsal plân topluluklarında olup duran şey; bilgi ve sevgi enerjisinin özümlemesi, plâ-nı oluşturan varlıkların bunu tezahür ettirecek duruma gelmeleridir. Bunun için tekâmülle, sevgi enerjisini tezahür ettirme sürecidir diyebi-liriz. Bu bakımdan **sevgi enerjisinin mantal, ast-ral ve fizik yapımızdan geçişini engelleyici di-rençlerden kurtulmak** sevgi ve bilgi enerjisinin yansıtıcısı olmak önemli bir husustur.

SONUÇ

Dünya insanlığı şimdilerde, olumlu ve olumsuz olmak üzere uç örnekler yaşamakta-dır. Ancak önemli nokta, gerçek plân duygusu-nun korunmasının gerekliliğidir. Varlık, her yönden gelecek tesirlere karşı kendisini tefrik gücü ile koruyabilir. Bu güç meydana gelebile-

cek sapmaları tolere edebilecek açıda olmalıdır.

Dejenerasyon tesirlerinin içine girildiğin-de dejenere olma eğilimleri de başlar. Ancak eş koşmayan ve iradesini kullanan için dejenera-yon tehlikeli değildir.

Özdeşleşmelerin çoğalması ve kabuklaş-ması sonucunda inançlar değişmez, akıl bir şey almaz, zevkler incelmaz olur. İnsan için gerçek hürriyet, kendi iç değişimine engel olan maniala-rı ortadan kaldıracak iradeye sahip olmasıdır.

İnançlar giderilmesi en zor olanıdır ve in-sanı içinden kavrar. Çünkü bunlar insanın kendi beğenisiyle elde ettiği hususlardır. Şuurlanma-ya karşı en büyük engeli inançlar oluşturduğun-dan giderilmesi en zor olanı da budur. Bu du-rumda yapılacak en yararlı şey, ihtiyaçlara uy-gun bir şekilde inançların yeniden tanzim edil-mesidir. Katılmış anlayış ve inançları yumuşat-mak tek çaredir. Saydam olmak, esneklik gös-termek şarttır.

RİM'in varlıklar üzerinde meydana getir-diği baskı ile Dünya'nın varlıklar üzerinde mey-dana getirdiği etkilerin keşiştiği noktada mey-dana getirilen esneklik idrakli esnekliktir. Bura-da önemli nokta gerilimi tespit etmektir. Gerili-mi arttıran duygulardır. Duyguların kontrolü esnekliği getirir. Esnekliğin elde edilmesi ile uyum ve kararlarda doğruluk meydana gelir.

Dikkat edilecek husus, dikey ve yatay bas-kılarla ortaya çıkan gerilimi hissetmek, kabul etmek, yaşamak ve ona uyum sağlamaktır.

 Esnekliğin temel ilkeleri nelerdir de-nirse: a) Olmadan olanı anlayabil-mek b) Olmadan olana uyum sağla-mak c) Olacak olanı yok etmek d) Önceden, sonrasının sonrasını hissetmek, şeklin-de ifade edebiliriz.

Dünya her an değişim içindedir. Üstelik bu değişim çağın sonrasına doğru daha da hız-lanmış gözükmetedir. İnsanlar, her biri bir put olan ve üstelik çoğalmış olan ihtiyaçlarını azalt-mak zorundalar. Aksi takdirde geleceğe gidilen yolda yürünemez. Bu yolda tefrik gücü en iyi kı-lavuzdur diyebiliriz.

Dünyada olup biten her olay büyük ortak alanın oluşmasına yöneliktir. Her yerde her şey-le esneklik ve uyum içerisinde olmak böyle bir alanın kurulmasını çabuklaştıracaktır. ■

İSTEKLERİMİZ ve İHTİYAÇLARIMIZ

Gündüz ÖGÜT

DÜNYANIN pek çok zorluğu var. En zor olan şeylerden biriye ihtiyaçlarımızla isteklerimiz arasındaki dengeyi kurabilmek. İhtiyaç nedir, istek nedir? Dilerseniz bu kelimelere yüklediğimiz anlamları biraz açmaya çalışalım. Önce isteği ele alalım.

İstek, insanın konu ne olursa olsun, elde etmeye çalıştığı hedefe ulaşmasını sağlayan, insanı harekete geçiren, çabaya sevk eden ve insan yaşamına yön veren bir dürtüdür. Yaşamımız sürekli bir şeyleri istemekle geçer. Çocuk yaşlarda hep oyun oynamak veya sokakta oynamak isteriz. Sonra okul başlar, içine itildiğimiz arenanın havasına girip sınıfın en iyisi olmayı isteriz, eğer bunu beceremezsek başka konularda en iyi olmayı isteriz, en iyi kavgaya etmek, en iyi bisiklette binmek, en iyi top oynamak, en hızlı koşmak. Yani bir şeyleri hep en iyi yapmak isteriz, çünkü bize öğretilen budur. Sonra üniversiteye girmek isteriz. Sonra iyi bir işe girmek isteriz, bol para kazanmak, iyi bir evlilik yapmak, aile ve iş hayatımızda başarılı ve mutlu olmak vs... Sürekli gelecekte rahat ve refah içinde yaşamak için geleceği garanti altına almak isteriz. Bu istek bizi çeşitli girişimlere sevk eder. Kendi-

miz için istediğimiz şeyler listesine ailemiz için, çocuklarımız için istediğimiz şeyler de girer. Liste giderek kabarmaktadır. İsteklerimizin bazıları gerçekleşmekte, bazıları ise inatla gerçekleşmemektedir.

İsteddiğimiz şeyin niteliği ve niceliği hiç önemli değildir. Önemli olan istediğimiz şeye kavuşmaktır. Yerine gelmeyen isteklerimizi sürekli düşünerek ve kafamızda şekillendirerek gerçekleştirmeye çalışırız. Zamanla isteklerimiz bizde kabuklaşmaya başlar. Âdeta birer benlik hâline gelir. Bu benlikler sadece kendimiz ve

yakınlarımızla ilgili isteklerle yetinmeyip, kendi dışımızdaki her şeyin de isteklerimiz doğrultusunda hareket etmesine neden olur. Aklımıza gelebilecek her şeyin istediğimiz gibi olmasını arzularız. İstekler artık birer arzu hatta ihtiras hâline gelmiştir. Hava sıcaklığından hayat pahalılığına, futbol maçlarından, borsaya kadar bu böyle sürüp gider.

Dilerseniz biraz da ihtiyaçtan bahsedelim. İhtiyaç denince akla ilk gelen öncelikle, hayatta kalabilmemizi sağlayan temel ihtiyaçlarımızdır. Yemek, uy-

ku, para vs. Ondan sonra duygusal ihtiyaçlarımız gelir ki bu tür ihtiyaçlar yaşamımız boyunca insana çevresi tarafından empoze edilen basit ihtiyaçlar hâlinindedir.

Bizim ihtiyaçla anlatmak istediğimiz ise ne fiziksel ne de duygusal ihtiyaçlarımızdır. Al-

Hep suni ihtiyaçlar yaratıp onların peşinden koşuyoruz. Ne zaman gerçek ihtiyaçlarımızı sorgulayıp onların peşinden koşturmaya başlayacağız?

tnını çizmek istediğimiz varlıksal ihtiyaçlar, yani dünyada yaşamak, gerçekleştirmek ve deneyimlemek üzere seçtiğimiz varlıksal ihtiyaçlarımızdır. Bugünün dünyasında gerçek varlıksal ihtiyaçlarımızdan ne kadar haberdarız? Gerçekten bu varlıksal ihtiyaçlarımıza ve hedeflerimize ulaşmak için yeterince çaba gösteriyor muyuz? Pek değil. Doğal olarak, "Peki kardeşim biz ne yapıyoruz, boş mu duruyoruz, sürekli bir koşuşturmaca içindeyiz." diyeceğiz. Doğru... Ama burada atlanan kısım şu: Hayatımız boyunca gerçekleştirmeye çalıştığımız ihtiyaçlarımızın büyük bölümü aslında bizim gerçek varlıksal ihtiyaçlarımız değildir. Peki nedir? Yapay ihtiyaçlardır. Yapay ihtiyaçlar da nedir? Önemli bir soru... Yapay ihtiyaçlar

insanın egosuna ve duygularının tatminine yönelik, çevrenin ve genel hayat akışının içinde hiç fark ettirmeden insana empoze edilen ihtiyaçlardır. Yani başkaları tarafından düşünülmüş, plânlanmış ve birer ihtiyaç modeli olarak insanlara sunulmuş ihtiyaç reçeteleridir. Maddenin insan üzerindeki ezici etkileridir.

Bu tür empozisyonlar, ihtiyaç olmaktan öte, hırslar ve tatmin edilmeyi bekleyen kontrolsüz duygularla âdeta hayatımızı yönlendiren ve çoğunlukla seçimleri yapan yapay benlikler meydana getirmektedir. İşte bu noktada gerçek varlıksal ihtiyaçlarımızla, yapay olarak yaratılan ihtiyaçlar birbiri ile sürekli çelişmeye ve aralarındaki benzemezlik gittikçe daha çok göze batmaya başlar. Ve insanlar etkisi altına girdikleri ihtiyaç alanlarının etrafında, benzer ihtiyaçlarda olduğunu zanneden insanlarla biraraya gelerek, yapay ihtiyaçlarının peşinde koşmalarını daha da reel hâle getirirler. Artık yalnız değildir. Birbirinden güç alarak yaşam tezlerinin doğruluğunu her fırsatta ortaya koyarlar. Artık düşünceler sabitlenmiş ve küçük daireler içinde sürekli aynı hareketlerle şuarsuzca yüzmek kaçınılmaz olmuştur. İnsanlar, maddî, manevî çıkarlar için kurdukları alanların etkileriyle beslenmeye başlarlar. Aslında bu büyük bir zandan başka bir şey değildir. Beslenmek şöyle dursun

iç varlıklarımız günden güne kurumakta ve gerçek ihtiyaçlarını karşılayamamaktadır. İşte günümüzde tüm dünyada yaşanan büyük dejenerasyonun ana nedenlerinden biri budur. Dünyaya belli ihtiyaçlarını karşılamak, ihtiyaçları doğrultusunda deneyimler yapmak, doğmadan önce hazırladığı tezini gerçekleştirmek için doğan ruhsal varlık, insan bedeninin kendisine verdiği imkânları egosu yönünde kullanarak kendi et-

rafına kabuklar örür. Fakat bu kabuklar ne kadar sağlam görünse de varlığın gelişimini durdurmasıyla evrensel akışa uymamaktadır. Yani örülen kabuklar kimi zaman içten gelen, kimi zamansa dıştan gelen uyarılarla çatlatılır ve parçalanır. Yaşamımızda büyük hayal kırıklıkları yaşıyorsak -ki

herhalde bunu yaşamayan insan yoktur- bilelim ki üzerinde yürümeyi seçtiğimiz yol, o kişiyi varlıksal ihtiyaç ve hedeflerine götüren bir yol değildir.

Jnsana her yönden gelen, yürümesini öneren çeşitli yollar da yine başka kişilerin egosundan kaynaklanan yapay yollar olabilir. Bu nedenle insanın karşısına çıkan rengârenk, cezbedici vaatlerle dolu yol reklâmlarını çok şuurlu bir şekilde incelemesi ve seçmesi gerekir. Çünkü sonuç olarak her insan kendi yolunu bulabilecek kudrete sahip; içinde bulunduğu durumun çok ötelinde bulunan şuurlu ve irade sahibi bir varlığın dünyadaki uzantısıdır. İnsan dünyada yaşarken kendi varlığını gerçek anlamda tanıyabilirse uzantısı olduğu ruhsal varlığının yardım ve yol göstericiliğinden yararlanabilir.

İçinde bulunduğumuz çağda, artık üstatlık devri geçmiştir. Artık öğretmen de öğrenci de insanın kendisidir. Kendi vicdanımıza, aklımıza danışarak, zihnimizde hükümler süren egoları kontrol altına alabilirsek, varlığımızı bir istiridye kabuğu gibi kapatmış olan kabuklarımızı aralayabilir ve içimizdeki inciyi ortaya çıkarabiliriz. ■

SPIRAL ve ŞUURUN TEKÂMÜLÜ

Aron VAUGHN

SPİRAL (helezon), uygarlığın başlangıcından bu yana dünyanın değişik kültürlerinde var olmuş bir arşetiptir. Şuurun kendini anlama yolundaki hareketini, bireyin gerçeği içe ve dışa doğru arayışını, en dokunulmamış, gizemli, güzel ve kutsal olana, özüne doğru yaptığı yolculuğu sembolize eder.

Spiral, zaman perspektifinde dört boyuttan görünen bir siklus, yani devir olarak düşünülebilir. Devirler, doğal olan her şeyin temelinde yatan hafızanın ebedî süreci; nefes verme, gelişme ve idrak şüphesiz en açık şekliyle spirale dayanan modellerle izah edilebilir. Spiral şekil, kendini anlama yolunda giderek artan formlarda sonsuz bir gayret olarak deneyimlediğimiz yaratıcı kozmik devrin dinamizmini anlatır.

Bizi çevreleyen tüm doğal devirlerin; bu süreç içinde, spiral yol üzerinde yaşamın dinamik dengesini sağlamak ve kendini anlama yolunda tekâmül edebilmek için zorunlu olarak varlığının en derininde, o an için içe mi dışa mı doğru hareket edilmesi gerektiğini bilerek ve hatırlayarak mevcut olduğu görülebilir. Spiralin yaratıcı hareketi boyunca, var olmamızı sağlayan ilk düşüncemiz doğrultusunda, daha yüksek boyutlara erişebilmek için donanarak güç kazanırız. Bu hareket dünyalar arasındaki bir köprü gibidir; arşetipik düşünce formasyonları kardaki ayak izleri gibi arkalarında izler bırakarak dışsallaşır ve bizler onları etrafımızdaki dünyadaki fiziksellik olarak algılarız.

Atharva Veda'da şöyle denir;

"İsim ve şekil kalıntıdır. Âlemler kalıntıdır. İndra ve Agni kalıntıdır. Evren kalıntıdır. Cennet ve Dünya, tüm varlıklar kalıntıdır. Su, okyanus, ay ve rüzgâr kalıntıdır. Spiral her zaman gerçeğin yüksek ve alçak hâlleri arasında önemli bir bağıdır. Spirale veya lâbirente girmek, birinin şuuraltına girmek de-

*Spiral tekâmül, sıçramalarla meydana gelir.
Bir adı da şuurun gelişimidir.*

mektir. Bu lâbirentte, bir kişinin merkezini bulabilmesinin anahtarı, yolu hatırlamaktır; hatırlamak için de korkuları eski bir deri gibi atmak gerekir."

Ben bu süreci şuurun olasılıklar diyarına giriş olarak deneyimledim. Bu tarz bir deneyimin arkasından, zaman içinde her an hareket etmekte olan tüm sonsuz şimdiki ve gelecek olasılıklar deneyimlenir. Bu ilksel kaosun (*xaos* Yunancada *boşluk* anlamına gelmektedir) deneyimlenmesidir ki şuurlu olma (kendini görme) ihtiyacı bu ikili veçheye yol açar. **Üstşuurun daha ileri aşamada deneyimlenmesi, kaosta var olan tüm sonsuz olasılıklar şeklindedir.** Şuurun ortaya çıkmasına izin veren tek olasılık, kendi kendine yaratma olan biçim veya ilişkidir. Biz bu süreci sevgi olarak deneyimleriz. Bu tüm dinsel geleneklerdeki dinsel deneyimlerin te- ◆

melinde bulunmaktadır. İlginçtir, kişi evren ve şuurdan bir başlangıcı varmışçasına söz eder; oysaki kişi bunu deneyimlerken şuurun asla zaman içinde sabit bir noktada başlamadığını görmektedir. Aksine, zaman içinde tekrar tekrar vuku bulmaktadır. Şimdiki an aslında başlangıçtır, çünkü kaos her zaman var olmuştur, varlık her zaman var olmuştur ve böylece kaos içinde algılanma ihtiyacı şuurunu yükseltir. Sabit bir merkezî noktaya dayanan bu tarz spiralin ilginç bir örneği eskiden, M.S.930'larda Avrupa parlamenterlerinin en eskisi olan Faroe Adalarındaki parlamentoda yaşanmıştır. Adalar altı yerleşim bölgesine ayrılmış durumdaydı ve her bölgenin bir Ting ya da Varting'i vardı (İngilizcedeki *thing* kelimesinden gelen *ting*, burada yarımada toplumsal kararların alındığı yer anlamındadır). Bu Ting'lerin her biri yerleşim bölgelerinin mümkün merkeze tam merkezinde yer almaktaydı. En merkezî ada olan Stromoy'daki taştan yapılmış merkezde yüksek mahkeme toplanırdı. Bu taş yarımada, tüm adaların coğrafi olarak hemen hemen merkezine yerleştirilmiş idi. Yüksek hâkim, ilkbaharın başlangıcında adanın kuzeybatısındaki her Varting'i tek tek dolaşarak yerel sorunları çözmeye çalışır ve önemli olduklarına karar verdiği sorunları Allting'deki yüksek mahkemeye getirirdi. Sonra her Varting'i saat yönünde tutarak altı adayı ilkbahar boyunca dolaşır, nihayetinde yaz ortasında Allting'in bulunduğu merkeze ulaşırdı (Dünya şuurunun Güneş şuuruna en yakın olduğu noktada). Burada, yüksek ve alçak âlemlerin arasındaki hassas çizgide, Evrenin merkezinde her şeyin çözümü mümkündür. Burada, yüksek mahkemede oturanlar kendilerini şuurun kökeninin anısı ile birlikte en yüksek ve dokunulmaz gerçeğin rehberliğine açarlar, böylece topluluk kozmik modele uyar ve barış yeniden sağlanırdı.

Şimdi, iki değişik tip spiralden söz etmek ve her ikisini deneyimsel olarak nakletmek istiyorum, böylece şuurun asırlar boyunca süren tekâmülünü daha iyi anlamış olacağız.

Arşemedyan spirali, adım hesabı olarak bilinen bir seri ilişkiden oluşur. Diğer bir deyişle, sabit bir merkezî noktadan dışarı doğru bir seri düzenli çoğalan diziyi temsil eder.

Diğer tip spiral, doğada sık bulunan çeşitli payları temsil eder. Bu tip spiral çoğunlukla **logaritmik spiral** olarak adlandırılır.

Arşemedyan spiral; tarihsel olarak kozmik

insanın kendini fiziksel âleme ve dünya şuuruna bağlama sürecindeki alçalışını temsil eder. Bu spiral, eski kültürlerin dünya şuurunu kozmik şuura üstün tutumu gibi işlev görür.

Öte yandan logaritmik spiral daha yüksek bir olasılıklar boyutunu yansıtır. Bu, sonsuzlukta içe ve dışa doğru yönelen iki kutbun ilişkisidir. Şuurumuz, arşemedyan spirali tek kutuplu ve dünya merkezli olarak deneyimler. Bu, yer çekimi olarak adlandırdığımız tek kutuplu elektromanyetik sahaya benzer. Öte yandan, logaritmik spiralin sonsuz âlemde buluşan iç ve dış kutupları vardır (ilginçtir, bu âlemin her yerde merkezi vardır ve kenarları evrenin kenarlarıdır, hem küresel hem de düzdür; bu, yaratılış âlemidir). Sonsuzlukta kozmosu ve kozmik zihnin temelini şekillendiren kutupların buluşmasıdır.

Bu ilişki, ışık olarak tecrübe ettiğimiz iki kutuplu elektromanyetik sahaya benzer. Madde, daire ile sembolize edilen, depo edilmiş, donmuş ışık enerjisi olarak görülebilir. Enerjinin bu hâli, kendisini içten dışa çevirme yeteneğini bırakmıştır. Bu perspektiften bakınca, kuşkusuz arşemedyan spirali ışığı veya ışık enerjisini daireye çeviren bir transformatör olarak görebiliriz. Logaritmik spiralin ise ışığı daireye ve daireyi tekrar ışığa çevirebilme özelliği vardır. Bu, biz insanların kozmik insan ile ilişkisindeki asırlar süren nitelik farkını yansıtmaktadır. Bu, benim bilincimin kaynağı Tanrı'yı, kendimden ayrı ve dışımda hissetmemle, diğer taraftan yeterince konsantre olup, yaratıcı âleme spiral gözle bakıp kendimi beşeriyetle bir hissetmem arasındaki farkla da izah edilebilir. Bu kendi kendimizi her saniye yarattığımız ve yeniden yarattığımız bir deneyimdir.

Hindu tapınak binası merkezde bir tohum gibi kare bir taşla (bindu) başlar. Bu taş, tapınağın en kutsal merkezidir. Bu taşın etrafında birbirinin ardı sıra üç benzer taş yerleştirilmiştir. Yerleştirme spiral şeklindedir. Şöyle ki; ilk tohum şekli, bindu 3'ün karesi (9 taş) olarak, 4'ün karesi (4 taş) vs. olarak tekrarlanmaktadır. Bu tarz bir gelişmeye orijinal organizmayı tekrarlayan çok sayıda gelişen formlar şeklinde doğada da rastlanmaktadır. Bu tarz bir gelişme, Yunanlılar tarafından *Gnomik* olarak adlandırılır. Öte yandan, Hindu tapınağında, arşemed-

yan spiralinin çoğalan gelişimine oranla sınırlı bir nitelik bulunur. Bu konuda Mısırlı ve Yunanlılar eski tapınaklardan anlaşıldığı kadarıyla derin bilgiye sahiptiler. Bu durum, Dünya şuurunun ilk başlardaki dinamik transformasyonuna işaret eder. Ancak yine de binalarda dünyanın jeosantrik kareselliğini yansıtan sınırlar vardır. İlk olarak onikinci yüzyılda Gotik katedrallerde sanat ve mimarîde logaritmik özellikler görülür. Örneğin, Chartres Katedrali'ndeki gül desenli pencerelerde logaritmik orantı bulunmuştur. Yine de bu binaların tepeüstü şekillerinde, kozmik insanın gelişimini yansıtan, dünyadan kurtuluşun yakalandığı bağlantıyı buluruz. **Dünya şuurunun içinde güneş şuurunun yükseldiği** bu yeni ilişkinin izleri, Rönesans'tan günümüzdeki modern çağa kadar olan devrede daha belirgin olarak görülür. Arşemedyan spiralin çoğalan niteliği, çağdaş şuur ile çelişkili olarak değerlendirilebilir. Bu sembolün şekilleri dünyadaki pek çok eski kültürde var olmuştur. Örneğin, Yunan, İskandinav, Kızılderili ve Hint geleneklerinde.

Alman Nasyonel Sosyalist Partisinin arkasındakiler 1920 ve 30'larda bu sembolü, insanların şuru üzerinde bir tür sihirli ego/jeosantrik etkisi olduğunu bildikleri için kullanmışlardı. Bu sihirli sembol, halen pek çok çağdaş reklâm da ve mimarîde bulunmaktadır.

 oğalma, düzenli tekrar ve düz aç; daha yüksek yaratıcı şura ait bu tarz jeosantrik hareketin maddeye yansımadır. Esasında biz, özellikle şehirlerde yaşayıp doğada bulunan logaritmik ilişkilerden soyutlanmış olanlar, her yerde bu şekiller tarafından kuşatılmışızdır. Pratik olduğunu düşündüğümüz çevremizdeki doğal olmayan pek çok bina bize eski çağlardan kalma alışkanlıkların eseridir. Kendimizi bu sabit ölçülere bağımlılıktan kurtararak derinliklerimizdeki yaratıcılığı araştırmalı; dışımızdaki ve içimizdeki doğayı yansıtan modeller bulmalıyız.

Biz çağdaş insanlar, eskilerin Tanrı ile kurduğu ilişkiye geri dönemeyiz. Her birey, tek başına güçlendirilmiş bir tekâmül hareketi süreci içinde var olduğunu idrak etmelidir. Kuşkusuz, şuurumuzu tekâmül ettirerek berraklaştırma sürecini başlatabiliriz, tıpkı bir tuz çözeltisinden buharlaşan suyla, madde ve çözelti arasında hassas bir denge sağlanması gibi. Birden,

anî bir içten dışa dönüş süreci başlar. Bu ortamda, bir tür olgunluk ve iyilik erişilmeye hazır duruma gelir, çeşitli yönlerde kristalleşme başlar.

Spiral ya da lâbirente girdiğimiz zaman, ideal olarak mümkün olan en yüksek konsantrasyon noktasına (omega noktası) erişinceye kadar, daha yüksek idareci güçlerin konsantrasyonunu deneyimleriz. Ancak, atalarımızın yapmış olduğu gibi, başladığımız noktaya geri dönmek yerine, sonsuz âlemde ilerlemeye devam etmemiz gerekir. Ancak bu noktada her birey berraklaşma için gerekli olan simetrisinin mükemmel tohumu hâline gelir.

Bu, pi'nin yüksek boyutlarında deneyimlenen ve çeşitlilik arz eden bir süreçtir. Her birimiz merkezimizde var olan kozmik tohumu öğrenmeli, idrak etmeli ve hatırlamalıyız. Ancak o zaman güneşin gizlerini anlar ve dünya insanlığının arasındaki sevginin nasıl bir güç oluşturduğunu deneyimleriz.

İki kutup dairesi birbiriyle kesişir ve Vesica Pisces oluşur. Ve bu, kutsal boş merkezi oluşturarak dünya şuuruna ekilmiş bir tohum görevi görür (alt küre). Bunu tam olarak, doğru dengeye sahip koşullarda ekilince içinde potansiyel olarak uyandırıcı güçler taşıyan arşetipik bitkinin temeli olarak tahayyül edebiliriz. Köklerini dünyanın içine gönderir ve mineralleri gıdaya dönüştürür. Gövde, şekil verici elemanlar için güneşe uzanarak iki ayrı âlem arasında tesis oluşturur ve orijinal denge sağlanır. Jeosantrik (yer merkezli) ve solarsantrik (güneş merkezli) bu iki âlemin farkı, bitkinin alt ve üst kısmında büyüyen hücre örneklerinde görülebilir. Kökteki yeni hücreler iç kutup çevresinde büyür, eski orijinal hücreler ise büyüme noktası olarak adlandırılan dış kenarlarda bulunur. Oysa, bitkinin üst kısmında, yeni hücreler; büyüme noktası olarak adlandırılan dış kenarlarda oluşur. Aynı şekilde, insanlığın tohumları da solarsantrik ve jeosantrik iki zıt kutbu birbirine bağlayacak şekilde merkezde oluşmuştur. Arşemedyan spiral, tohumun oluşumunu bekler; oysa logaritmik spiral, tohumun yaratıcısıdır. Bu, bizim şimdi kendimizi içinde bulduğumuz realite için doğru metafor veya mecaz ise, kuşkusuz kozmik insanın bedenini biçimlendiren ardışık oktavlardan geçerek devremizin sonucunu ve bir sonraki tohumun yaratılarak ekilmesini bekleyebiliriz. ■

*İnternet'teki SpiritWeb sayfasından
Cev.: Mehveş ÇAĞLI*

İNSANLARI TANIMA SANATI

İngiliz sosyolog reformcusu Canon Barnett şöyle der: "Bir insanı sevmek istersek önce tanımalıyız." Ama yalnız başkalarını sevmek isteyenler tanımak

ve anlamak zorunda değildirler; eğitimci, idareci veya değişik karakterli insanları organize ederek verimli bir işbirliği yapmakla vazifeli kimselerin de insanları tanıma kabiliyetlerini geliştirmeleri lâzımdır. Yoksa birçok hatalar yapabilirler. İşbirliği yaptığımız insanların güvenilir kimseler olduğunu kesin olarak bilmezsek, onlara körü körüne inanmamız büyük bir tehlikedir.

İnsanları tanımamanın en büyük güçlüğü hiç şüphesiz dış görünüşten ruh ve karakteri anlamamanın güçlüğüdür. İsviçreli bir şair "Acı bir söz, çok zaman sıcak bir sevgiyle söylenir" der. Ama insan sadece bu acı sözü duyar, onu söyleten sıcak duygulardan haberi yoktur; böylece bu acılığa acılıkla karşılık verir, bunu yapmakla ne kadar yanıldığını da bilmez. İnsanlara doğru davranmak isteyen, onların iç yüzünü görebilmeyi, yani yüz ifadesinin arkasındaki mânâları sezebilecek kadar keskin bir gözü olmalıdır. Alman şairi Lessing, "Faziletlerimiz gerisinde ne kadar çok günahlar vardır." demiştir. İnsan bu söze şunu da ilâve edebilir: "Günahlarımızın arkasında da ne kadar çok faziletler vardır." İşte bu gerçeği gelişme çağındaki erkek çocuklarla uğraşan birçok eğitimciler unuturlar ve gençlik isyanlarının arkasında ne değerli karakterlerin, ümit verici, ama terbiye edilmemiş, yolunu bulmamış mertlik duygularının yattığını göremezler. Eğer beceriksiz, anlaşılmaz çocukları, doğru ve olgun bir hâle getirmek istiyorsak, onları iyice anlamalı, bütün hareketlerinin asıl mânâsını araştırmalıyız.

İnsan çok kolayca yanılabilir, yanılmamak için başkalarının iç yüzünü okumak sanatını bilmek veya doğru görüşle insanların ikaz ve öğütlerine kulak vermek lâzımdır. Böylece aldanmaları, bu satırları yazan da gençken birçok defalar kendi şahsında yaşamıştır. Bir seferinde bir hapis hane doktorunun daveti üzerine gençler hapis hanesindeki hırsız ve katilleri ziyaret etmiştim. Ziyaretten sonra doktor bana bu mahpuslardan hangileri doğru yola gidebilir, hangilerini ıslah olmaya kabiliyetli görüyorsunuz, diye sordu. Korkunç suratlı, sakil gençleri düşünerek onlar için bir şey yapılamayacağını söyledim. Buna karşılık sakin yüzlü, yumuşak ifadeli çocukların yeniden doğru yola dönebileceklerini ümit ediyordum. Doktor bunun tamamıyla aksini söyledi. O korkunç yüzler, kendinden memnun olmayan, günahlarından dolayı insan topluluğundan uzaklaşmanın acısını duyan gençlerin yüzleriydi. Onlar için her şey ümit edilebilirdi. Rahat ve yumuşak yüzlüler ise ya doğuştan melektir veya ıstırap çekerler, ama günahlarından dolayı acı duymazlar. Bu iki tip arasında dünya kadar fark vardır. İyice incelemesini bilmeyenler çok defa bu iki tipi birbirine karıştırır ve bu insanlara karşı çok yanlış davranırlar. ■

F.W. FOERSTER

EVRENSEL İŞLEYİŞ / İDARECİ PLÂNLAR

Hazırlayan: Gültekin ÇİLEKÂR-Zümrüt ERKİN

(4)

TEKÂMÛL BÜTÜNSEL DİR

HİÇBİR Plân, koninin bütününden, dolayısıyla diğer plânlardan ayrı olarak kendi başına tek mül edemez. Tekâmül den koninin bütünüdür. Bu, Bütünsel tekâmüldür, dikey tekâmüldür. Koninin tekâmülü, makro tekâmüldür.

Koniyi oluşturan plânların ve varlıkların tüm faaliyetleri Koninin tekâmülüne hazırlık içindir.

Bir üzüm bağını düşünenecek olursak, bağ bozumu ancak bağdaki bütün asma kütükleri ve onlara bağlı olan bütün salkımlar ve salkımlardaki taneler olgunlaştığı zaman yapılır. Ya da bir dut ağacı ancak bütün dutlar olgunlaşınca toplanır; bir darbede bütün dutlar yere düşer.

Böylece tekâmülün bireysel görünümleri olsa da aslında plânın tekâmülünün, bütünün tekâmülünün söz konusu olduğunu anlayabiliriz. Aslıolan budur.

Koninin bütününün, yani en tepedekinin bir amacı vardır. İşte bütünsel tekâmül, plânların tümüyle yukarıdan gelen bu tesire uyum sağlamlarıyla gerçekleşir. Bireylere düşen bu uyumu otomatik olarak değil şuurlu biçimde gerçekleştirmeye çalışmaktır.

Arıların bir kovandaki yaşamı çok güzel bir plânsal faaliyet örneğidir. Ana Arı'nın liderliğindeki kovanda ana amaç peteklerin yapılması ve dolmasıdır. Her arı bir kovanın değişik

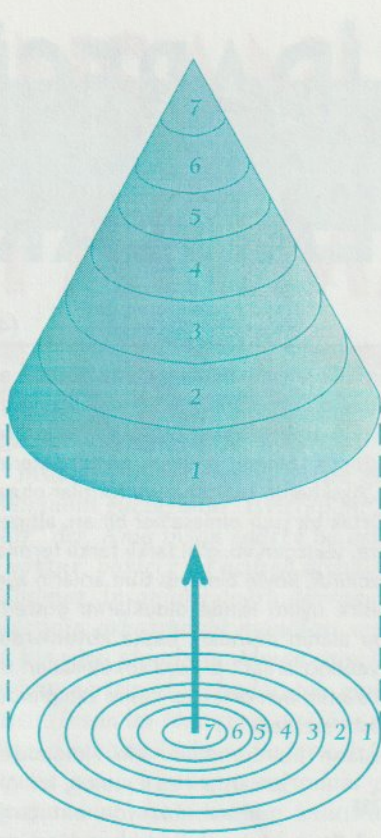
bir peteğinde çalıştığı hâlde sonuçta düzgün altıgenlerden oluşmuş üniform bir yapı ortaya çıkar. Bu, tüm arıların ortak bir şuurla, ortak bir amaca dönük olarak faaliyet gösterdiklerini gösterir. Aksi hâlde karmakarışık formlar oluşabilirdi. Ortak bir şuur olmasa her bir arı, altıgen değil kare, sekizgen vb. gibi farklı farklı formlar da üretebilirdi. Böyle olmayışı tüm arıların aynı ortak tesire uyum içinde olduklarını gösterir. Zaten bu alanın dışından, başka kovanlardan gelen "yabancı arılar" buraya sokulmazlar. Bu da her kovanın ayrı ortak bir tesire sahip olduğunu göstermektedir.

Arıların bu durumunu ele aldığımızda onlardaki bu uyumun, birliğin güdüsel düzeyde olduğunu söyleyebiliriz. İçgüdüsel bir itilimle, mekanik düzeyde bir bütünselliktir. Biz İnsanoğluna düşen ise bu uyumu şuurlu olarak sağlamaktır. Yoksa her plân ne olursa olsun, otomatik bir tarzda hedefini gerçekleştirir.

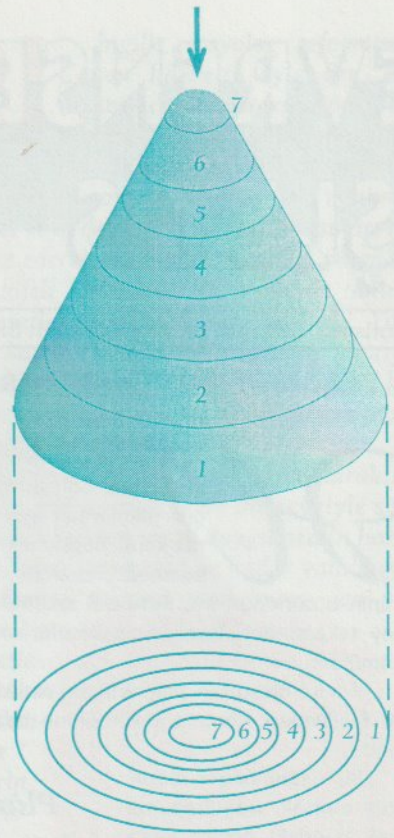
Plânın, Koninin tekâmülü devreseldir ve "sıçramalar" tarzında gerçekleşir. Ancak bu devrelerin süresi belli değildir. Bu, varlıkların ve ara plânların seçme özgürlüğünden dolayı vazifelerini bitirmelerine bağlıdır.

EVRENSEL VAKUM

Daha önce de anlatılan ve koninin yatay düzlemdeki izdüşümü olan iç içe, eş merkezli 7 çemberle sembolize edilen plânları bir kumaş üzerine çizdiğimiz varsayalım. Bu kumaşı merkez kısmından tutup yukarı kaldırdığımızda koniyi elde ederiz. (Şekil 12) Bu hareket; kubbe-

Şekil 12 - Koninin Kubbeleşmesi

Şekil 13 - Koninin Yassılaşması

lenme ve tersi olarak koninin yayılması da (Şekil 13) evrensel bir iniş-çıkışı, hareketi sembolize eder ki bu, "Kâinatın nefes alıp vermesi" şeklinde ifade edilmiştir. **Şimdi içinde bulunduğumuz Devre Sonu tepedeki merkezin aşağı doğru indiği bir zamandır.**

Bu kubbeleşme ve yayılmalar sırasında arada âdeta bir girdap, yoğun bir tesir sirkülasyonu olur. Çekme, itme, bastırma işlemleri yoğunlaşmıştır ve Vakum dediğimiz bir emme hareketi söz konusudur. Üst basınç (düşey etkiler) ve yan basınçlar (yatay etkiler) dengeye gelince, bir vakum hareketiyle o plân, o varlıklar, o sistem yukarı doğru bir çekmeye tâbi tutulur. Vakumun başı Bütünün kendisidir.

İşte arada meydana gelen bu tesir girdabı, yaratılışları oluşturur. (İlk yaratılıştan sonra bütünsel varlığın kendi içinde gerçekleşen yaratmalar.) Bu yüzden yaratılış tamamen bir sü-

rekli hâlinde, her an devam etmektedir.

BÜYÜK SİÇRAMA

Daha önce belirttiğimiz gibi esas olan koninin tekâmülüdür ve bu tekâmül belirli devrelerin sonundaki sıçramalarla tamamlanır. İşte insanlık olarak şimdi böyle bir devreyi yaşıyoruz.

Koniye bağlı plânlar vazifelerini hızla sona erdirmeye faaliyeti içindedirler. İşi Bir olana, Tek olana, Koninin tepesine devretmek üzere dirler. "Büyük Sıçrama" ile birlikte idareyi Bütünsel Plân ele alıyor.

Koniye bağlı tüm hiyerarşik plânlar bu büyük değişimi ve yükselmeyi Büyük Sıçramayla gerçekleştirecektir. Bu değişim koninin içindeki tüm varlıklar için geçerlidir.

Bu sıçrama, gücünü basınçtan almakta-

dir. Her türlü siferde müthiş değişiklikler olmakta, plânlarda girişimler artmakta, yoğunlaşmaktadır. Her plân çok etkin biçimde yukarıdan-dikey ve kendi plânından-yatay basınçlar altındadır. Dünyanın her katmanında müthiş bir enerji konsantrasyonu söz konusudur ve işte bu konsantrasyon onun sıçramasına, mutasyonuna sebep olmaktadır. Bu aynen, tepesinden aşağıya doğru bastırılan ve gerilim altında kalan konik, spiral bir yayın birdenbire yukarı doğru sıçramasına benzetilmektedir.

Büyük Sıçrama için büyük bir tramlen gerekmektedir. Bu tramlen, mevcut bilgileri birleyecek "Yüce Bilgi Işığı"dır.

İşte şimdi insanlık, yatay ve düşey baskılar altında Sıçramaya hazırlanmaktadır. Her varlık maddî sistemle ilgili ihtiyaçlarını tatmin edip bilirmek ve doyuma ulaşmak telâşi içindedir. Yukarı bu amaçla dünyayı bin bir çeşit yozlaşma (dejenerasyon) alanlarıyla donatmıştır. İnsanlar içinde buldukları realitelere doyuncaya, ondan bıkmıncaya kadar türlü eprövlere (sınavlara) sokulmaktadır. Bu amaçla çok tarzındaki olaylar ve doğal afetler artmıştır. Bu süreç çok hızlanmış ve yoğunlaşmış durumdadır. Bu söz konusu hız, zaman enerjisinin yoğunlaşmasından kaynaklanmaktadır.

İnsanlık şimdiye kadar kendi bireyselliğini ve maddenin niteliklerini geliştirmekle uğraştı. Kendisiyle madde arasında bir denge kurmaya

ve maddeye hâkim olmaya, onu tanımaya çalıştı. Şuur darlığı içinde maddenin ayrıntılarına daldı. Kendini Bütünden ayrı sanma yanılgısı içinde ıstırap çekerek adeta bir karınca hayatı yaşadı. Çoğunlukla yerden beslendi. Bir ağaç gibi, kökü toprağın derinliklerine dalmış, dünyadan besleniyordu. Kısmen göğe uzanan yapraklarıyla Yukarıdan da bir şeyler alıyordu. Ama Büyük Sıçramayla ağacın kökü yer değiştirecek ve yerden beslenen ağacın gökten beslenmesiyle gerçek spiritüel yaşam başlayacaktır. Bu bir "Bilgi Çağı"dır. Böyle bir zaman ve mekân anlatmak mümkün değildir, çünkü ilk defa yaşanacaktır.

Büyük Sıçrama bir tür ontolojik sıçramadır, varlık değişimidir. Kuşkusuz bu, maddenin enerjisinde ve vibrasyonel yapısında da değişiklikler meydana getirecektir. Ancak bu değişimin gerçekleşmesi için, insanların kabuklarından arınması, bireyselliklerinden sıyrılması, mantalitelerinin değişme çabası içinde şuurlu cehit, çaba göstermeleri gerekmektedir. Bu değişimin kısmen olmakla beraber daha bütünsel boyutta yaşanması için bir büyük enerji kaynağına ihtiyaç vardır. Bu büyük sıçrama için büyük bir tramlen gerekmektedir. Bu tramlen, tüm mevcut bilgileri "Bir"leyecek olan "Yüce Bilgi Işığı", "Bilgi Kitabı"dır. ■

KAYNAK: BİLYAY Vakfı Kütüphanesi ve Ruh ve Madde Dergisi Ciltleri

"Kâinatta varlıklar yok olmak için var olmamışlardır. Ruhların varlığı için daha pek çok şeyler var olmuştur. Kirli bir sayfanızı defterinizden yırtarsınız. Bu hâliniz, onu yok etmek için değil, daha iyisini yazmak içindir. Değişen şey maddenin hâlidir. Siz belki bu yırttığınız sayfa için zaman kaybediyorsunuz, bazı işlerinizi geri kalıyor. Ama bundan bir tecrübe kazanıyorsunuz. Bu tecrübe bu kaybettiğiniz şeylere yeter ve değer." Kemal Yolcusu

Rehberler ve Koruyucular Üstüne

Sir Oliver LODGE

KORUYUCUNUZ olarak iş görmeyi seçenler zihninizi telepatik olarak etkilemeye çalışırlar. Bu öğütler hem sizin hem de bizim boyutlarımızda işitilebilir de duymazdan gelinebilir de. Özgür irade, hasta yapabilmemiz için bir araçtır, bu yanlış kararlardan, yavaş yavaş daha bilgi olmayı öğreniriz. Zihnimize giren her düşüncenin sizden kaynaklandığını mı sanıyorsunuz? Eğer insan telepatiyi kabul ediyorsa, o zaman hem enkarne hem de dezenkarne varlıklardan birçok düşünce geliyor demektir. Öğretmenleriniz olarak iş görmeyi seçmiş olanlar, doğal olarak, sizinkiyle benzer bir frekansta olanlardır. Eğer böyle olmasaydı, onların zihinlerinden sizininkine hiçbir düşünce geçemezdi. Aynı zamanda, sadece öğretmenin öğrenciden daha bilgi olmakla kalmayıp, öğrencinin verilen dersleri anlamasını da sağlaması lazımdır. Eğer rehberinizin son derece gelişmiş olduğunu iddia ederseniz, o zaman zihni-

nizin de bu daha yüksek dereceli felsefeleri anlayacak kapasiteye gelmiş olması gerekir.

Fikrime göre, çok az insan gerçek koruyucularının farkındadır; kendi alanlarında uzman olarak çağırılan öğüt vericilerin daha çok farkındadırlar. Bilge insan, yaratılış okyanusunda sadece bir su damlası olduğunu fark eden insandır. Dolayısıyla, yayın yapan kişinin kişiliğine önem vermek yerine, görünmeyen boyutlardan verilen düşünceleri sürekli biçimde dinlemenizi tavsiye ederim.

Bizler hepimiz birçok zihin seviyesine sahip karmaşık varlıklarız. Daha aşağı seviyeler, bizim aşağı şuur seviyemizden gelen tesirlere daima maruz kalmaktadırlar. Rehberleriniz olarak iş görenler de sizi sürekli bu tesirlerden koruyamazlar; bu yüzden baştan çıkarmaya boyun eğmek veya onu aşmak, o seviyenin üstüne çıkmak üzere hür iradenizi uygulayabilmeniz şarttır. Ancak zihin ilerledikçe, bu aşağı seviyelerden gelen düşünceleri bertaraf etmeyi öğrenir. ■

LIGHT Dergisi, Cilt 116 No.1'den
çeviren: Yasemin Tokatlı

ELDE EDEBİLECEĞİNİZ EN GELİŞMİŞ CEP TELEFONU...

Panasonic G 500

Titreşimli Uyarı

Telefonunuz dilerseniz sizi titreşimle uyarabiliyor. Böylece telefon sesinin uygun olmadığı ortamlarda hem arandığınızı öğreniyor hem de başkasını rahatsız etmemiş oluyorsunuz...

Memo (Ses Kaydı)

Özelliğiyle görüştüğünüz kişinin sesini 20 saniyeye kadar dilediğiniz an kaydedebiliyor, dilediğinizde dinleyebiliyorsunuz...Not almanız gerektiğinde artık kağıt kalem gerekmiyor.

*Ve bir cep telefonundan beklediğiniz her özelliğin en üstünü yine Panasonic G 500'de...
Bir an önce tanışın, farkı anında anlayacaksınız...*

TURKCELL
0532 Kesintisiz
İletişim kaynağı

PANATEL

Tel.: (0212) 211 69 10 / 11 - 211 69 55 / 56

Ölümün ötesinde, Philippe bir yıl önce ölen karısıyla konuşuyor

“Catherine beni terk etmedi, o burada, yanı başımda”

Ölmeden önce Catherine onu terk etmeyeceğine dair Philippe'e söz verdi. 33 yıllık büyük bir aşktan sonra, Catherine'in yokluğuna rağmen ölümsüz aşkları hâlâ devam ediyor...

Anna LEVANGES

“**G**YI misin koca adam?” İşte bu sözler 33 yıl birlikte yaşadığım çok sevgili karımın, ölümünden sonra bana gönderdiği ilk mesajdı. 4 Haziran 1994'de kanserden ölmüştü. Ölümü korkunç bir haksızlıktı. O, iradenin, cesaretin, güzelliğin ve özellikle hayatın kendisiydi. Sevgili Cathy'm 64 yaşında ölmüştü. Geçirdiğim şok, zamanla yerini üzüntüye, boşluğa, yokluğa ve yalnızlığa bırakmıştı. İlk mesajı aldığım gece, ilk defa onu düşünmüyordum. Gardes'deki evimizdeydim. Havuzun yanında, kedilerimizi seyrediyordum. “Koca ihtiyar”... Bu cümleyi duyduğumda Mimi ayaklarımın, Lulu da damın üstünde oynuyorlardı. “Koca ihtiyar”... Yerimden sıçradım. Şefkatli anlarda Catherine bana hep böyle hitap ederdi. Sözcükler doğrudan beynime ulaşmıştı. Ne kadar etkiliydi! Hiçbir kuşku yoktu. Kendi kendime, “Bu o, benimle iletişim kuruyor” dedim. Öleli bir ay kadar olmuştu.

Daha sonraki günlerde ondan hiç haber alamadım. Garip bir şeyler oluyordu ama anlamlandıramıyordum. Bana öyle geliyordu ki, onun söylemek istedikleri bana tiz ve net ulaşıyordu. Soruları ben sorup yanıtları da ben veriyordum sanki, kendi kendime fısıldar gibi bir şeydi bu. Deliriyor muydum neydim? Sanki her

Tanıştıkları günden beri Philippe Ragueneau, Catherine Anglade'm cazibesine kendini kaptırmıştı. 15 yaş farka rağmen her ikisi de aynı imamı paylaştılar. “Dürüst, zeki ve yaratıcıydı ve çok yetenekliydi” diyor eşi onun için. Her ikisi de televizyonun tanınmış simalarındandı. Philippe 2 kanalı kurucusu, Catherine ise yapımcıydı.

şey benim hayalimin ürünüydü. Ben mantıklı, hatta şüpheli bir kişiliğe sahibim. Catherine'in ilk bağlantısı kafamdaki soru işaretlerini yok edememişti.

Bir sabah bana açık ve basit bir açıklama yaptı: “Benim sözcüklerim senin beynine ulaşır orada seninkilerle birleşiyor. Ve sen doğal ola- ➤

Catherine ona ilk "mesajı" gönderdiğinde Philippe, kuşkuyla karşıladi. "Her geçen gün, Catherine'in burada olduğumun, beni koruduğumun yeni bir kanıtını getiriyor. Sevmek ve inanmak yeterli."

rak, benim söylediklerimle, senin duymak istediklerini ayırt edemiyorsun. Eğer beni duymak istiyorsan, hiçbir şey düşünme ve zihnini boşalt."

ÖLÜMÜNDEN BİR AY SONRA İLK DEFA CATHERINE BENİMLE KONUŞUYORDU

Şimdi her şey gayet iyi. Başlangıçta her şey karmakarışıktı. Düzelmeye zaman aldı. Akşamları, saat 22'ye doğru, tüm gürültüler kesilip, kediler çekildikten sonra, ateşin yanında birlikte güzel saatler geçiriyoruz.

Sadece günlük işlerden konuşuyoruz. Başlangıçta daha fazlasını öğrenmek istedim. Çok meraklıyım. Onun dünyasını merak ediyordum. Nelerle uğraşıyordu? Öteâlem dedikleri neydi? Ama bana iki nedenden dolayı açıklayamayacağını söyledi. Birincisi, orada olup bitenleri kelimelerle ifade etmek olanaksızdı. İkincisi, sahip olduklarını koruma görevleri vardı. Buna rağmen yine de bir şeyler öğrendim: O "ışığın birinci halkası" dediği yerde yaşıyordu. Bu halkada beden görünmez ve madde ötesi hâle geliyor ve tüm melekelerini koruyordu. Yani duyuyor, görüyor, hissediyordu. Soğuk mu sıcak mı biliyordu. Tek fark, artık ıstırap çekmi-

yordu. Ruhsal ve insanî kaynaklı bu beden bir aşama, bir geçiş, bir ara durumdu. Söylediğine göre, o halkada kalmayı, o istemişti. Bu da bir seçimdi. Genelde, orada kısa bir süre kalırmış ama Catherine ben dünyadan göç edene kadar orada kalmak istemişti. "Böylece seninle ilgilenbilir, sana yardım edebilir ve seninle konuşabilirim" diyordu. İşte bu nedenle onunla iletişim kurabiliyorum. Orada kimlerle karşılaştığını sordum. "Annemle, kedimiz Moune'la ve arkadaşım Guy Charpantier ile" diye cevap verdi.

Babası ve büyükbabası daha geniş anlayış kapasitesine sahip olan "üst katlarda" olmalılar. İlerleme aşama aşama oluyormuş. Her aşamaya uyum sağlamak gerekiyormuş. Bunu anlayabilmem için bana güzel bir vizyon anlattı. "Okyanusun derinliklerine inen bir dalgıcın tekrar yüze çıkabilmesi için basıncı azaltacak sahanlıklara ihtiyacı var. Bizim için de aynı. Bu aşamalar, daha yukarılara çıkmamıza yarayan art arda sıralanmış sahanlıklar." Başka bir deyişle, öteâleme geçen ruh, kusurları, zayıflıkları ve yetersizlikleriyle oradadır. Bu yepyeni evrene uyum sağlamak zorundadır.

Catherine'in görevi üç kelimeyle özetlenebilir: öneri, nasihat ve koruma. Zaman zaman, bana işaret bile gönderebiliyor (Saniyorum bu ona özel olarak verilmiş bir lütf). Meselâ, çiçek. Bir cumartesi gecesi arkadaşlara davet edilmiştim. Yolda aklıma çiçek almak geldi. Ama önünden geçeceğim çiçekçinin bu saatte kapalı olduğunu biliyordum. Elim boş da gidemezdim. Başka nerede çiçekçi var diye düşünürken, araba kullanırken bana sürekli "eşlik eden" Catherine, "Üzülme, evlerinin köşesinde açık bir çiçekçi var" dedi.

- Bunu nereden biliyorsun?

- Hadi, arabayı sür.

Gerçekten de açık bir çiçekçi vardı. Çiçeği alırken teşekkür ettiğimde "Şansınız varmış. Genelde bu saatte kapatmış oluruz. Nasıl geciktim bilemiyorum." dedi.

Ama ben biliyordum. O günden beri onu dinliyorum. Paris'te kaybolan çek defterimi Gardes'te bulmuştum. Defalarca kaybolan ve ortaya çıkan anahtarlarımı ve cüzdanımı, onun bulunduğunu biliyorum. Olayların akışını değiştiri-

me gücüne sahip değil, sadece zararları önleyebiliyor.

Onun varlığını hissedebilen tek kişi ben değilim. Arkadaşları da onu hissedebiliyor. Ayrıca, son anına kadar ona bakan hemşire Thérèse de var. Catherine onunla da konuştu. Birlikte yaptığımız bir gezi sırasında, ayağım ağrıdığı için ona devam etmesini söylemişim. Yol ağzına geldiğinde Thérèse sağdaki yola saparken birden Catherine'in sesini duymuş: "Hayır, oradan değil!" Hemen sesini tanımış.

Ona çok bağlı olan Lulu da onu hissetti. Bir gün, onun salona doğru koştuğunu gördüm. Hareketsiz durup, boş odayı dikkatle inceledi. Kedilerin tehlike anında aldıkları duruşu almıştı. Ne görmüş ya da ne algılamıştı? Tam o sırada Catherine'in sesini duydum: "Buradayım Ayıcık. (Bana taktığı lâkaplardan biriydi) Onu çağırırım, bu nedenle böyle hareket etti."

Bu olağanüstü hikâyeyi yazmam için beni o teşvik etti.

Eskisi gibi yaşamaya devam ediyoruz. 33 yıllık birliktelik ölümle yok olmadı. Düşündüğümde, ölümün bir geçiş olduğunu anlıyorum. İkimiz de tek Tanrı'ya ve ölümden sonra yaşam olduğuna inanıyorduk. Böyle bir iletişimi arzuluyorduk ama nasıl yapacağımızı bilemiyorduk. Ama şimdi biliyorum. Bunun için istek, inanç ve sevgi yeterli.

Olağanüstü hikâyemizden esinlenerek bir kitap yazdım: *Hayatın Diğer Yüzü, Görünmeyenle Sohbetler*. Catherine beni teşvik etti. "Bütün hayatı boyunca ciddi ve güvenilir biriydin. Herkes ayaklarının yere bastığını biliyor. Hikâyemizi yaz ki, ölümün, sonsuza dek içinde kaybolunan karanlık bir çukur olmadığını ve sevenleri ayırmadığını öğrensinler. Birbirlerini tekrar bulup konuşabileceklerini ve birbirlerine yardım edebileceklerini bilsinler.." Bizim başımıza da gelen buydu. Neden başkaları da aynı şeyi yaşamasınlar? ■

Femme Actuelle'den Çev.: Azniv ATASEV

• Ruhsal Aktüalite •

HABERCİ RÜYA MI YOKSA HAYVANLARDA TELEPATİ Mİ?

TARİH boyunca, bazı hayvanların insanlarla olan iletişimi, öteki hayvanlara oranla daha dikkat çekici olmuştur. Bunların başında gelen kedi, telepati yeteneğiyle tanınmış bir hayvandır. Bu nedenle bazı büyü ritüellerinde kullanılmıştır.

Bu olayımız da Fransa'da meydana gelmiştir:

Raymond Bernard, eşi ve üç çocuğu bir hafta sonunda piknik yapmaya gidiyorlar. Çocuklar, Zuma adındaki çok sevdikleri kedilerini de yanlarına alıyorlar. Ormana vardıklarında Zuma yanlarından ayrılıyor ve gün boyunca hiç gözüküyor. Dönüş vakti geldiğinde Zuma'yı arıyorlar ama bulamıyorlar. Çocukların ağlamasına rağmen eve dönüyorlar.

O gece Raymond Bernard, rüyasında Zu-

ma'yı görüyor. Zuma, gelip kendisini almasını istiyor. Hemen yataktan fırlayan Bay Bernard iki oğlunu uyandırıyor ve âdeta bir güç tarafından yönetilircesine ormana geri dönüyor.

Ormana vardıklarında Bay Bernard biri tarafından yönlendirilircesine ormanın içlerine gidiyor ve rüyasında gördüğü yerde Zuma'yı oturmuş kendini bekler buluyor.

O günden sonra Raymond Bernard'ın ke-diye karşı olan tutumu değişiyor, çünkü daha önce hiç inanmadığı bir fenomenin gerçekleşmesine aracılık etmiştir. Hem kedisine telepatik bağlantı kurabilmiş, hem de bunu rüyada gerçekleştirmekle parapsikolojinin araştırma alanına giren iki örneği birarada yaşamıştır. ■

Fransız TFI kanalında yayınlanan "MYSTERES" (Sırlar) dizisinden derleyerek çeviren Azniv ATASEV

GENETİK

Uzaydan gelenler tarafından insan kaçırma olayları arttı

Bu konuyla ilgili Marcus WALKER'ın

DORSET'TEKİ insan kaçırma olaylarıyla ilgili yazımızın yayınlanmasından sonra, Hants'da yaşayan bir okuyucumuzdan gelen mektup çok ilginçti. Bu okuyucumuzun ilginç deneyimini bölümler hâlinde yayınlıyacağız.

Okuyucumuz adının açıklanmasını istemediğinden, kendisini bu yazı boyunca takma bir adla "Jane" olarak adlandıracamız. Rasyonel bir zihniyete sahip olan Jane'in IQ'su 138 olup, kalabalık olmayan bir aileden geliyor ve anladığımız kadarıyla ne ilgi toplama meraklısı, ne de iş ortamında bu deneyimini bir yükselme vasıtası olarak kullanabilecek zihniyette olan bir insan.

Bize yazdığı ilk mektubunda Jane; yakın aile çevresi dışında kimseye bu deneyimini anlatmadığını ama bir önceki sayımızda yayınlanan (Dorset'le ilgili) yazımızdan sonra, yaşadıklarını dergimize aktarmaya karar verdiğini belirtiyordu.

Uzaylılarla yaptığı iletişimi ve etkileşimi çok iyi hatırlayan bir hafızaya sahip olan Jane, halen 32 yaşında bir hanım olup; bu yaşa kadar 14, 21 ve 28. yaşlarında "kaçırılmıştı". (*) Bu günlerde Jane'in kendisini en rahatsız eden endişelerinden biri; 3 yıl sonra yine kaçırılıp, kaçırılmayacağı... İşin tuhafı, Jane'in yenilerde keşfettiği bir gerçek daha var: Babası da 7 yaşındayken uzaydan gelenler tarafından kaçırılmış. Bu deneyimden Jane'in babası hiçbir yara bere almadan sağ salim kurtulmuştu.

Jane söz konusu deneyimini bize aktarmak için başvurduğu zaman ısrarla ilk talep ettiği husus, deneyimiyle ilgili anılarının hafızasından silinmesi için, kendisine iyi bir terapist bulmamız konusuydu. Bununla birlikte, kendisiyle görüşmemizden sonra, böyle bir hafıza sil-

me işlemine tâbi tutulmadan önce tüm bildiklerini ortaya dökmek konusunda ikna olmuştu.

Jane olayının en dikkat çekici yanı, "kaçırmalar"ın periyodik olarak 7 yılda bir yinelenmesi. Tüm vücuttaki hücrelerin, tepeden tırnağa yenilenme periyodudur bu. Eğer bu, genetik test ve melez türlerin geliştirilmesine yönelik bir araştırma ise, Jane vakası pek çok hayati öneme sahip ipuçları içeriyor demektir. Açığa çıkarılarak kanıtlanmış bu vakanın önemi biraz da buradan gelmektedir.

HABER KAYNAKLARI

Bu sayfalarda bulunan bilgi, bir zamanlar "Top Secret" (Çok Gizli) damgası taşıyordu. Bu bilgiler; HABER ALMA ÖZGÜRLÜĞÜ HAREKETİ gereği yayınlanmaktadır. Okuyucu yine unutmamalıdır ki; burada yayınlanan röportajların hiç biri (hükümetin yaklaşımına göre) bir yerde vuku bulmuş olması gerekmez.

Orijinal röportajlarda gizliliğe riayet edilmiştir. Ayrıca, ilgili bireylerin kimliklerinin saklanması bakımından bilgisayar kayıtları yapılmıştır. "Bu insanların gerçeği söyleyip söylemediklerini nasıl bilebiliriz?" diye sorabilirsiniz. Bu soruya ilk akla gelen yanıt şu olabilir: Bu görgü tanıkları ilk olarak ortaya çıktıkları zaman, otantik dökümanlarını ortaya koyabilecek durumdaydılar. Onlar aynı zamanda gizli servislerdeki görevlilerin adlarını deşifre edebilecek durumdaydılar. Bu görevliler de, bunun karşılığında bu tanıkların sağladığı kanıtların ve belgelerin tüm yönlerini araştırabilecek durumdaydılar.

Daha önce değinilen belgelerin ve bireysel kimlik tespitlerinin hepsi tam olarak kontrolden geçirilmiştir. Bu, tüm kuşkuların ötesinde şunları kanıtlamaktadır:

(*) Bu anlamda "kaçırmak", İngilizcede "abduction" olarak ifade ediliyor.

K H A S A T

*ca, bu tür olaylarla ilgili raporların etkisi de artmaktadır.
bir incelemesini aşağıda sunuyoruz.*

- 1- Görgü tanıklarının kimlik beyanları doğru çıkmıştır,
- 2- Tanıklar gerçekten de ABD hükümetinin eski görevlileridir,
- 3- Tanıklar, bir zamanda aşağıdakilere ulaşabilmişlerdi:
  - a) Belgeler ve dosyalar,
  - b) Filmler ve fotoğraflar,
  - c) Enformasyon,
  - d) Fiziksel kanıtlar,
  - e) Bölgeler (yörelere).

Yukarıdakilerin hepsi "Çok Gizli" nitelikli belgelerdi. Prof. Stanton Friedman'ın (Kanadalı nükleer fizikçi) deyimiyle "Uçan daireler gerçektir... dönemi".

TANIKLIK

Birkaç yıl önce, UFO araştırmacılarından Bill MOORE, "Dünya Dışı Biyolojik Varlık" başlıklı bir radyo programına konuk konuşmacı olarak katılmıştı. Programdan sonra, evine döndüğü zaman, adını vermeyen biri tarafından telefonla aranmıştı. Programı dinlediğini ve bazı "Çok Gizli" şeylerle, son derece önemli bilgileri açıklayabilecek durumda olduğunu ifade ediyordu. Bununla birlikte, Bill MOORE telefonda ki şahsın kimliğini vermemiştir.

Doğruyu söylemek gerekirse, başlangıçta Bay MOORE telefon açanla çok ilgilenmemiştir; ta ki, kendisinin eski bir devlet memuru olduğunu söyleyene kadar. Telefonda ki şahıs ayrıca, kendisinden başka 9 kişiyle geleceğini, dünyadaki yabancılarla (uzaylılarla) ilgili dökümanları da getireceklerini söylüyordu:

"Neden bana?" diye sordu Bill MOORE.

"Çünkü, öyle görünüyor ki," diyordu hatin öteki ucundaki şahıs, "nelerden söz etmekte olduğunu bilen yegâne insan bu yörede şimdilik sensin."

Bu özel temas ileride FALCON olarak ge-

cecektir. Enformasyon kaynağı 10 kişi tarafından vaat edilen enformasyonun çokluğu yüzünden Bay MOORE, TV yapımcısı ve yönetmeni Jamie SHANDERA'nın yardımını istemiş ve FALCON, M.J.12 Grubu'na enformasyon aktarımına başlamıştı. Banda alınmış bir görüşmede FALCON şunları söylüyordu:

"M.J.12'nin işlevi; ABD'de UFO etkinlikleri, karşılaşmalar ve uzaydan gelenlerin hareketleri konusunda politika belirlemektir. Başkan'ın onayı ve öteki birimlerin uygulamasından oluşan bir politika optamak."

FALCON tarafından düz kahverengi bir zarf içinde gönderilen belgeler şunlardan oluşuyordu:

1. M.J.12'nin kurulmasıyla ilgili Başkan Truman'ın yazısı,
2. Roswell'de (New Mexico) 1947 yere çakılan UFO ve içinden çıkarılan uzaylılarla ilgili olarak Başkan Eisenhower'e sunulan rapor.

nlerine gelen raporları tam olarak değerlendirip, geçerli hâle getirmek için yüzlerce saat harcamışlardı. FALCON'la ve öteki 9 kişiyle iletişimlerini kesiksiz sürdürdüler. Sonunda açıkça ortaya çıktı ki, bu insanlar gerçekten de en üst düzeydeki bir gizliliğin, âdetâ tasallutun etkisi altında bulunuyordu. Aşağıda bir görüşmenin bant kaydını okuyacaksınız:

FALCON: M.J.12, hükümetin içinde bir gruptu. 1950'lerde Başkan Truman tarafından oluşturulmuştu. Bu grubun görevi UFO'larla ilgili enformasyonun peşini bırakmamak ve bu konuda soruşturmaları sürdürmektir. M.J.12'nin bir yan görevi de, elde edilen bilgiyi kullanarak bizim (dünya) teknolojisinin gelişmesine katkıda bulunmaktır. Bu görevlilerin arasında, yardımcıyla birlikte Başkan'ın kendisi de vardı. Tüm enformasyon analiz için donanmaya gön-

deriliyordu.

Görünüşe göre, toplanan enformasyonun tamamı "AQUARIUS" sözcüğüyle kodlanıyordu. Kurulduğtaki öteki birimlerin enformasyonuna ulaşması (kuruluştaki) "AQUARIUS ŞEMSIYESİ" vasıtasıyla oluyordu. Bu kadar enformasyonun nereden elde edildiği FALCON'a sorulduğunda, alınan yanıt şu olmuştur:

FALCON: Bu kitap ya da M.J.12 topluluğundaki adıyla "İNCİL", Truman döneminden başlayarak, dünya dışı kökenli 3 yabancınnın ABD hükümeti tarafından ağırlandıkları güne kadar tüm enformasyonu tarihsel bir sıra içinde içermektedir. Bu sıralama içinde şunlar vardır:

- * Dünya dışı kökenli "yabancılar"dan alınan teknolojik bilgiler,
- * Çölde bulunan ölmüş "yabancılar"dan elde edilen tıbbî bilgiler,
- * Çölde bulunan ölmüş "yabancılar"dan elde edilen otopsi enformasyonu,
- * Dünya dışı kökenli "yabancılar"la ilgili, onların toplumsal yapıları ve evrenle ilgili bilgileri. 1988 itibarıyla bir tek dünya dışı varlıkla ilgili enformasyon vardır.

Bu varlık ABD hükümetinin konuğudur ve şimdiye kadar halktan gizlenmiştir. "SARI KİTAP", ikinci "yabancı" tarafından kaleme alınmış olup, içindekiler; "yabancı"nın vatani olan gezegen, güneş sistemi, öteki güneşler, gezegenin toplumsal ve kültürel yapılanması, "yabancılar"ın dünyalılar arasındaki yaşamları gibi konulardan oluşmaktadır. Bu arada, "yabancılar"la ilgili deneyimlerimde beni en çok etkileyen şeylerden biri, sekiz köşeli bir kristal ile görüntü elde etmesi olmuştur. Bu görüntüler, hem "yabancı"nın yaşadığı gezegenle, hem de Dünya'nın binlerce yıl önceki durumuyla ilgiliydi.

Uzaydan gelenlerin kökenleriyle ilgili olarak sorulan soruya FALCON, "Zeta Reticuli adlı yıldız grubundan" diye yanıt vermiştir.

Söz konusu yıldız grubunun, uzaydan gelenlerin vatani olarak gösterilmesi hususu ilk olarak burada geçiyor değildi. Uzaydan gelenler tarafından kaçırılan Betty HILL'in de ipnoz altında verdiği ifadede aynı yıldız grubunun adı geçiyordu. 1961 tarihli bu çalışmada (ipnozda) Betty HILL tarafından Zeta Reticuli'nin ayrıntılı bilgisi verilmişti. Oysa ki, söz konusu yıldız topluluğu dünyalı astronomlar tarafından ancak 1969'ta keşfedilebilmişti. Daha da ilginç, Zeta Reticuli'nin Betty HILL tarafından (transta) çiz-

dirilen şeması ile astronomların 1969'da yaptıkları keşiften sonra ortaya çıkan şema tıpatıp aynı idi.

Öteki haber kaynağı şahıslardan biri de "CONDOR" olarak kodlanmıştır. "CONDOR"dan, ABD hükümetinin dünya dışı kökenli "yabancılar"la yaptığı iletişimle ilgili biraz daha ayrıntı alıyoruz:

CONDOR: Benim anladığım kadarıyla, ABD hükümetiyle "yabancılar" arasında bir tür yazılı anlaşma yapılmıştı. Bizim toplumumuza müdahale etmedikleri takdirde onların mevcudiyetlerini açıklayacaktık. Böyle olduğu sürece "yabancılar"ın Nevada eyaletinde "51 no'lu bölge" ya da "Rüya Ülkesi" olarak kodlanan bölgeden etkinliklerini kontrol edebileceklerdi.

FALCON: Nevada'daki üste bulunan "yabancılar" üs üzerinde tam kontrole sahipti. Benim bildiğim kadarıyla, aynı türden üç ayrı "yabancı" 1948 ya da 1949'dan bugüne kadar ABD sınırları içinde ikamet etmişti. İlk "yabancı", aracı New Mexico'nun Çölü'nde yere çakıldıktan sonra ele geçirilmişti. Bu "yabancı"ya EBE (okunuş= iy-biy-iy) adı verilmişti. Hükümet tarafından ve üç yıl süreyle tutsak edildi. Bu "yabancı"dan araçları, kültürleri ve ırkları hakkında çok bilgi edinilmişti. İkinci "yabancı" bir değiş tokuş programının bir kısmını oluşturuyordu ve 1982'den beri ABD hükümetinin konuğu olmuştur.

"YABANCI" BİYOLOJİSİ

Bundan sonrası, FALCON'un verdiği, "yabancılar"ın doğrudan kendileriyle ilgili bilgilerdir. Bu bilgiler, görgü tanığı tarafından çizilmiş resimleri de içermektedir. Bizimkinden ayrı bir güneş sisteminden gelen zeki bir "yabancı"nın anatomisiyle karşılaşmamız çok olasıdır.

FALCON: Yaklaşık bir metre boyunda bir varlık. Böceklerinkine benzer, çok büyük gözler; gözlerde bir çift iç kapak var. Yaşadıkları gezegende gündüzleri çok aydınlık/parlak aydınlık oluyor. Güneşleri, muhtemelen bizimkinden 2-3 kez daha parlak. Zannederseniz, bizim burnumuzun bulunduğu yerde, onların iki tane burun deliği var. Küçük bir ağız. Bizim bildiğimiz şekilde dişleri yok, ama diş etleri çok sert. İç organları oldukça sade ve akciğer, kalp birarada olmak üzere, bir tek organları var. Sindirim sistemleri de çok sade.

(Devam Edecek)

Kaynak: ENCOUNTERS, Ocak '96
Çeviren: Selman GERÇEKSEVER

ENERJİNİN DOĞASI

Christopher THOMSON

Bu sanki deneyerek öğrenmekte başarısız olmuş gibidir. Ne kadar sık kendimizi yeni ve garip bir şeyle yüz yüze buluruz. İlk başta, düzensiz ve şaşırtıcı gibi görünecektir, hatta bazen düşmanca. Örneğin, yeni bir kasabaya geldiğimizde yerleşim plânına alışmak için zamana ihtiyaç duyarız. Sonunda, şeylerin birbiri ile ilişkisinin ne olduğunu çıkarırız. Orayı tanırız. Aslında sadece, orada zaten var olan düzen bizim için bariz hâle gelmiştir.

Benzer bir şekilde, gece gökyüzüne baktığımızda, tüm görebildiğimiz, görünürde değişik yoğunluk derecelerindeki ışık noktalarının rastgele bir biçimde bir araya gelişidir. Halbuki aslında bakmakta olduğumuz şeyin, gökyüzünün harikulâde düzeninin bir parçası olduğunu biliriz. Algıladığımız düzen, temelde kozmosun parçaları ve parçaların parçaları arasındaki ilişkidir. Şimdi bile bu düzeni daha yeni yeni öğrenmeye başlıyoruz. Dolayısıyla, kozmosun birçok vechesi bize hâlâ idrak edilemez ve düzensiz görünmektedir.

Aslında, yaradılış itibarıyla düzensizlik fikrinin ta kendisi saçmadır. Böyle bir fikir, bilenecek her şeyi keşfettiğimizi belirtir. Buna ancak fanatik bir köktenci inanabilir. Halbuki, keşfedecek ve öğrenecek ve de henüz bilmediğimiz daha çok şey olduğunu kabul edersek; şu anda düzensizlik olarak düşündüğümüzün en sonun-

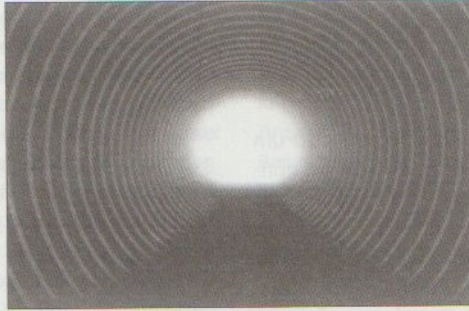
(Geçen Sayıdan Devam)

da aslında düzen olabileceğini tamamen kabul ediyoruz demektir.

Düzensizlik, şanstın ayrılmalıdır. Şans demekle kastettiğimiz şey, sadece bilgi eksikliğidir. Örneğin, bir paranın atılmasının sonucu yazı mı tura mı geleceği karmaşık da olsa bir mekanik meselesidir. "Şans" unsuru, tek bir atışın sonucunu kesinlikle tahmin etmenin imkânsız olduğu olgusunda yatar. Ama bir taraftaki tahmin etmedeki kudretsizliğimiz ile öte yandaki yaradılış itibarıyla şansın mevcudiyeti arasında bir ayırım gözetilmelidir. İlki bildiktir, ikincisi ise muhtemelen mevcut değildir.

Rastgelelik de yine farklıdır. "Rastgele" olaylardan, sanki bunlar dünyanın geri kalanından ayırmışçasına söz ederiz. Bu imkânsızdır. Bir şeyin meydana gelmesinde her zaman bir sebep vardır, yoksa o olay meydana gelmez. Gerçekten rastgele bir olay, böyle bir şey mevcut olsaydı eğer, hiçbir ilksel sebebe ve diğer her şeyle hiçbir ilişkiye sahip olmazdı. Aksi takdirde nerede ortaya çıkacak, niçin oluşacak ve nereye gidecekti?

Normalde rastgelelik, şans, düzensizlik ve kaos olarak düşündüğümüz şey, gözlemlemekte olduğumuz şeyin yaradılışında var olan nitelikler değildir. Daha ziyade bunlar, gözlenen ile gözlemci arasındaki ilişkinin nitelikleridir. Bir şeyi düzensiz düşünmemizin tek sebebi onda zaten var olan düzeni algılayamayışımızdır. Şans eseri meydana geliş, pratikte sonucunu tahmin edemediğimiz bir şeyin sonucudur. Rastgelelik, se-

bebini henüz anlamadığımız bir duruma verdiği-
miz isimdir. Her durumda, gözlemci ve gözle-
nen arasındaki ilişki esası oluşturur.

Şimdiye kadar verilen örneklerden artık
açıkça anlaşılmalıdır ki önerdiğim şey, bizlerin
belirsizlik veya düzensizlik veya kaos olarak dü-
şündüğümüz şeyin, evrenin yaratılışı itibarıyla
sahip olduğu niteliklerden ziyade tamamen bi-
zim insanî sınırlamalarımızın bir yansıması olu-
şudur. Daha önce belirttiğim gibi, bu önemli te-
mayı geliştirmek için bu makale yeterli yer sağ-
lamamaktadır. Ancak hür irade ile ilgili bir şey-
ler söylemeliyim. *Şuurun gelişimini ele aldığımız-
da, insan ırkının bir bütün olarak muhtemelen daha
bebekliğinin başlarında olduğunu söylemekle yeti-
nebilirim. Dünyanın durumu ve günlük hayatlarımızı
yürütüş biçimimiz, bunun yeterli kanıtıdır. Daha gi-
decek uzun bir yolumuz var. Daha öğrenecek çok şe-
yimiz var. Bu da, bilgi eksikliğimiz ve gelişim eksikli-
ğimiz göz önüne alınırsa, daha çok hata yapacağımı-
zın muhtemel olduğu anlamına gelir. Hata yapmak;
gelişme, öğrenme sürecinin parçasıdır. Bunu yapma
konusunda hürüz ve muhtemelen uzun bir süre de
hata yapma konusunda hür olacağız. Bu anlamda,
hür irade dediğimiz şey daha uzun bir süre ortada
olacak demektir.*

DÜZEN, BİR EVRENSEL NİTELİK GİBİ GÖRÜNMEKTEDİR. PEKİ YA HAREKET?

Hareketin mevcut olmadığı birçok durum
da vardır; bir raftaki kitaplar, rüzgârsız bir gün-
de ağaçlar, park edilmiş bir araba vb. Hareket
yokluğu dünyanın yaratılışı itibarıyla sahip ol-
duğu bir nitelik midir? En kısa cevap, görünür-
deki düzensizlik ile yaratılıştan gelen düzensiz-
lik arasında nasıl bir ayırım yaptık ise, görünür-
deki hareket yokluğu ile yaratılıştan gelen hare-
ket yokluğu arasında benzer bir ayırım yapmak
zorunda olduğumuzdur. Aşağıdaki örneklerin
bunu gösterebileceğini umuyorum.

Çıplak gözle bakıldığında bütün yıldızlar
sabit görünürler. Ancak biz, bugüne dek keşfe-
debildiğimiz bütün gök cisimlerinin hareket hâ-
linde olduğunu biliyoruz. Muazzam mesafeler
sebebiyle durağan görünmektedirler. Bu tama-
men bir perspektif meselesidir.

Bir çiçeğin yapraklarının açılışını gösteren

hızlandırılmış bir filmi gören herkes, aksi gibi
görünse de tüm bitki dünyasının sürekli bir ha-
reket hâlinde olduğunu fark edecektir. Sadece
bu hareket o kadar yavaştır ki, normalde biz
bunu algılayamayız. Sadece sonuçları görürüz.

Dünyanın büyük bir bölümü
moleküller içermektedir. Bun-
ların sürekli bir hareket içinde
olduklarını biliyoruz. Bunu bi-
liyoruz çünkü hareket ısı ile
eşanlamalıdır. Moleküller ancak hiçbir ısı olmadı-
ğı durumda hareketsiz olurlar. Bu ısı, Mutlak Sı-
fır'dır (-273°C). Şu ana dek fark edebildiğimiz
kadarı ile böylesi bir ısı ne doğal dünyada ne de
lâboratuvarında mevcuttur. Bu da sadece mole-
küler bakış açısından bile, her şeyin sürekli bir
hareket hâlinde olduğunu önermektedir. Eğer
bir şey moleküler biçimde değilse, o zaman
"parçacıklar" biçiminde olabilir. Bu seviyede ise
hareket, esastır.

"Yani modern fizik maddeyi hiç de pasif
ve atil değil, ritmik desenleri atomik, moleküler
ve nükleer konfigürasyonlar ile belirlenen, sü-
rekli dans eden ve titreşen hareket içinde res-
metmektedir. Doğada hiçbir sabit yapı olmadığı
idrakine vardık." (1)

Eğer bu bizi her şeyin sürekli harekette
olduğuna ikna edemez ise, o zaman kıpırdama-
dan , hiçbir şey yapmadan durduğunu sanan bi-
risini düşünelim. Aslında, o kişi, kendi eksenin-
de ve güneşin etrafındaki yörüngesinde dönen
gezegenin hareketine katılmaktadır. Ve şüphe-
siz dahası da var. Güneş, Samanyolu boyunca
saatte 481.000 mille yol almaktadır, bu arada
galaksinin ta kendisi uzayda tahminen saatte
1.3 milyon mil hızla yol almaktadır. Her birimiz,
hareketler içindeki hareketlerin çok karmaşık
bir takımının birer parçasıyız.

Mekânda hareket eden bir şeyi veya ken-
di içsel hareketini içeren (atom, molekül vb.)
şeyleri de belirtsek, evrenin her bir unsurunun
en azından bir perspektiften ama aslında
birçok perspektiften sürekli bir hareket hâlinde
olduğu konusunda çok az şüphe duyulabilir.

Düzen gibi hareket de, her şeyde var olan
evrensel bir nitelik gibi görünmektedir. Dolayı-
sıyla enerjiyi aşağıdaki gibi tanımlamayı düşü-
nebiliriz:

Enerji, tamamen kendi hareketini ve düzenini içerendir.

Bu sözcüklerin yanıltıcı biçimde donuk olduğunun farkındayım. Dolayısıyla, ne anlama geldikleri ve gelmedikleri konusunda iyice açıklama yapmamız önem taşımaktadır.

Glk olarak bu sözler enerjinin düzen olduğu ya da enerjinin hareket olduğu anlamına gelmemektedir. Daha ziyade, enerji bu ikisinin, düzen ve hareketin ayrılmaz olduğuna dair basit temelde, ayrılması imkânsız bir birleşimdir. Düzensiz hareket diye bir şey olamaz, bir kelebeğin uçuşu bile düzenlidir. Ve durağan düzen diye bir şey de olamaz. Tüm düzen dinamiktir. Tüm düzen, değişme sürecindedir.

Düzen ve hareket arasındaki yakınlık ilişkisi öylesinedir ki enerjiyi, düzen-hareket olarak düşünmek yararlı olabilir. Tıpkı zaman ve mekânın birbirlerinden bağımsız var olamayacakları temelinden yola çıkılarak zaman-mekân değişimimiz gibi. Düzen ve hareket arasındaki bu yakın ilişkinin yapısını anlamamanın, enerjinin yapısını anlamakta yattığını söyleyebiliriz.

İkinci olarak, enerjinin gerçekten de evrenin temel malzemesi olduğu noktasını vurgulamak üzere tanıma "tamamen" kelimesi dahil edilmiştir. Enerji, önceden var olan bir malzemeyi masseden bir nitelik olmaktan ziyade düzen-hareketir. Bunu ilk başta kavramak biraz güç olabilir. Ne de olsa biz her şeyin bir şeylerden yapıldığına inanmaya koşullanmışız. Madenin artık aslı gerçeklik olmadığını söyleyenlerimize bile, aslında kendi dediklerimize inanmaktayız. Her şeyin nihayetinde kendi düzen-

hareketi hariç hiçbir şeyden yapılmadığı önermesini benimsemek zor olabilir. Maddî realiteye olan inancımız gerçekten de çok derin köklerle sahiptir. Yine de bu inanç, artık bir süredir temelleri sorgulanan bir inançtır. Yine Capra'dan alıntı yaparsak;

"Atomaltı seviyede, parçalar arasındaki karşılıklı ilişkiler ve etkileşim parçaların kendilerinden daha temeldir. Hareket vardır ama son noktada hareket eden nesnelere yoktur; faaliyet vardır ama failler yoktur; dansçılar yoktur, sadece dans vardır." (2)

Eğer düzenli bir hareket değilse, nedir dans?

Üçüncüsü ve belki de en tartışmalı olanı, tanımda enerjinin sadece atomaltı seviyeye sınırlı bir fenomen olduğunu öneren bir şey bulunmamaktadır. Tam tersine, enerjinin, herhangi bir ölçütte düzen-hareket olduğunu netleştirmek önem taşır. Bir parçacığın, bir insanın, bir galaksinin hayatını oluşturan yegâne düzen-hareket; her bir durumda bir enerji birimidir.

En son olarak, enerji ilişki ve karşılıklı ilişki ile ilgilidir. Bu, onun esasıdır, özüdür. Hem gözlenen içinde ve hem de gözlemci ve gözlenen (düzen) arasındaki değişen ilişkiyi (hareket) ve ilişki modellerini içerir.

Son not: Enerjiyi düzen-hareket olarak görmenin kendimizi ve dünyayı anlayış biçimimiz, düşüncemiz ve hayatımızı yaşayış biçimimiz bakımından son derece derin çağrışımları vardır. Ama bu, başka bir tartışmada ele alınmalıdır. ■

Başvurular:

1. Capra, Fritjof (1982), *Dönüm Noktası*, s. 79
2. Aynı eser, s. 83

NETWORK Dergisi No.58 Ağustos 1995 sayısından çeviren: Yasemin TOKATLI

"Bir sel ki menbaını büyük bir pınardan almış, sonu gelmeyen büyük bir kudretle coşup gidiyor. Ellerinde birer ufak kap, herkes bu pınara yaklaşılmaya gayret ediyor. Kimi diğerini itip yerine geçmek ister, kimi daha çok almak için eline büyük bir şey geçirmeye bakar... Ne milyonlar var ki bu kaynaktan bir haber alamamış, niceler var ki buraya yaklaşılmaya niyet ve teşebbüs etmemiş." Kadri

Borçlarımız

Varlık: EMMANUEL

“Kendimi Yunanlılara, barbarlara, bilginlere ve cahillere borçlu hissediyorum.”

(Romalıları I;14) Pavlus

Pavlus, herkesin yasal sözcüsü olduğu koşulunu açıkça ortaya koydu ve koşul insanlık ailesinin herhangi bir ferдинin koşulundan farklı değildi.

Yaratık, kendi gerçekleştirdiği şeylerin tümünü ve ait olduğu toplumla birlikte sayısız borçlarının sonucunu bilemez.

Her birimiz birlikte yaşadığımız varlıklara sayılamayacak kadar çok şey borçluyuz:

Bizi seven kalplerin sağduyusuna,
En deneyimlilerin bilgeliğine,
Eşlerimizin sevgi ve şefkatine,
Aile fertlerinin destek ve uyarılarına,
Kardeşçe ilişkilerin onurlu yönlendirmesine çok şey borçlu olarak yaşadığımızı unutmayalım.

Ortak borçlarımızı tanıyabilmemiz için; gururun ve kibrin gerçek tutarsızlıklarının sonucunu kalplerde görmemiz gerekiyor.

Borç sözleşme, sözleşme ise doğal bir alış ya da akıştır.
Her birimiz bir diğerimizin sözcüsüyüz.

Eğer kardeşlerinin önünde büyüklük havalalarına giriyor ve bencilce davranıyorsan, geçici olarak sana verilen fizik bedenle henüz ödemeye başlamadığın borçlarını anımsa.

İdeal Spirite'ten Çeviren: Azniv ATASEV

PSIKOSENTEZ ve DEĞİŞEN DÜNYA

Maria Luisa MACCHIA
Çev: Alin Aslan

DEĞİŞEN dünya nasıl değişiyor? Bu, yeni değil, hem son zamanlarda hem de daha önceleri, bildiğimiz kadariyle her değişim evresinde sorulan bir soru. Fakat bugün bu soru, sanki Teilhand de Chandin'in "düşüncenin doğuşu" dediği insanın temel özelliği (ikinci bir doğuş, yeniden doğuş) yeni bir insanı gündeme getirecekmiş gibi giderek artan sayıda insanın daha bilinçli sorduğu bir soru hâline gelmiştir. Durumun gerçekten de böyle olduğunu biliyoruz. İlgüdüsel ve sezgisel olarak, grup toplantılarından gelen yankılardan dolayı bunu içimizde hissediyoruz. Ayrıca Assagioli'nin (Assacoli) yazdıklarını gözden geçirirken, bu öngörüye ve kanıtları buluyoruz.

Geniş görüşlülükle, farkındalıkla, her alanda yenilik ve buluşlara açıklığıyla Assagioli'nin değişen dünya ve insanla ilgilenmek için bir nedeni daha var: Spiritüel inancı ve içsel deneyimi onun sadece iştirakçi gözlemci değil, aynı zamanda yeninin yaratıcısı olmasını da sağlıyor.

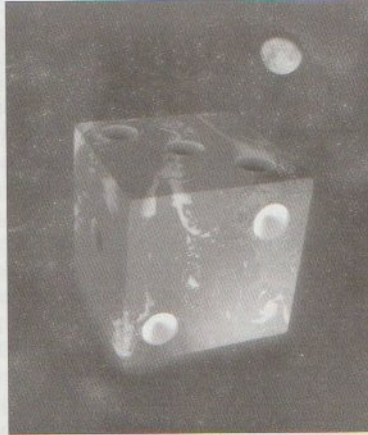
İnsanın ilk bakışta zıt gibi görünen, fakat aslında birbirini içeren ve yaratıcı bir sentezde birleşen iki görevi var:

- Kişiselleşmek, enkarne olmak, zaten evrensel ve yüksek şuurlu olan ruhsal benliğin şuurunu artırmak,

- Kişilik sınırlarını sonsuza açmak ve onu evrenselleştirmek.

Ruhun enkarnasyonu. Bu, her büyük değişimin, diğerlerinden farklı olan her tarihi dev-

renin spiritüel bir yanı, bir özelliği ifade ettiği, enkarne ettiği anlamına geliyor. Her gün karşılaştığımız nesnel, yani reel olayları yorumlarken, o olaylarla ilgili spiritüel yönleri görmeye çalışmalıyız. Bu tür baskıların sonucu kişide sürütüşme olduğu kadar dokunma, uyumsuzluk olduğu kadar uyum ortaya çıkmaktadır. Bu açıdan bakıldığında yorumlaması zor görünen olaylar daha bir açıklık kazanmakta, bazıları ise üzeri örtülü olarak karanlıkta kalmaktadır. Buna da şaşırılmak gerek; çünkü evrensel ve yüksek şuurlu ruh alışılmış deneyim sahamıza ulaşıp bize kendini gösterebilmek için oldukça uzun bir yol kateder. Bu yolculuk boyunca kendini ifade etmeye çalışan ruhun kalitesinin değişime uğraması, zayıflaması hiç de şaşırtıcı değil. Fakat biz şuuru yarı yola kadar yükseltebilir, yolculuğu kısaltırsak temas daha canlı ve hızlı, karşılaşma daha doğru, kavrayış zorluğu daha az olacaktır.

Ruha inanan her varlık gelecek için yukarıdan ve içlerinin yeni sebeplerini ortaya koyarak çalışmak zorunda.

Bu yolculuk boyunca kendini ifade etmeye çalışan ruhun kalitesinin değişime uğraması, zayıflaması hiç de şaşırtıcı değil. Fakat biz şuuru yarı yola kadar yükseltebilir, yolculuğu kısaltırsak temas daha canlı ve hızlı, karşılaşma daha doğru, kavrayış zorluğu daha az olacaktır.

Assagioli gençliğinde sezgisel yoldan geleceği etkisi altına alacak olan spiritüel özelliği kendiliğinden edindi, bu özelliğine kendisi aynalık etti, onu aksettirerek kendi içinde ve etrafında ifade etmeye başladı.

"Psikosentez sezgisel alandan kaynaklanan bir fikirdir. Doğuşu sezgisel yoldan gerçekleşmiştir. Geçen

yıllar boyunca gelişmiş üstün mantal madde ile zenginleşmiş, bir kişilik geliştirmiştir. Psikosentez Enstitüsü de bunlardan biridir. Kova burcunun evrenselliği ve yedinci ışın etkisi gibi olumlu şartlar altında Sentez İlkesi her alanda kendini ifade etmeye çalışmaktadır."

Kişilik, kişilerarası ve kişi ötesi sentezi böylece, psikosentez görüşüne ve uygulama alanına, metodolojisine, kültürel yaklaşıma ve

güncel yayın alanına girmiştir.

Assagioli'nin ölümünden sonra onun çalışmalarını araştırma, yeni teknikler, yeni ifade şekilleriyle daha da geliştirmemiz hem doğal hem de yapılması gereken şey. Fakat daha da önemlisi, psikosentezin, değişen dünya uğruna katkıda bulunduğu sentezin spiritüel özelliğinin enkarnasyonunu tamamlamış olmaktan çok uzak, hatta bugün daha başlangıç safhasında olması, bunu da gözden uzak tutmamalıyız.

Bu tür bir özelliğin belirtilerini bilinçli olarak hem yukarıdan hem içten beslemek, böylece görülmeyen ile görünen, ideal ve var olan arasında bir köprü kurmak endişeli zihinleri rahatlatmakla kalmaz, kararsızları da teşvik eder.

Kültürel ve sosyal alanda olayları gözlemlediğimiz zaman birçok iyi niyetli, daha yüce bir hayat için, hizmet etmek, fedakârlık etmek, harekete geçmek için çırpanan kişilerin yanında, en iyi insanların arasında bile büyük karmaşa, zihinsel şüpheler, sadakat ile cesaretsizlik arasında gidip gelmeler, dolayısıyla da davranışlarda tutarsızlık görüyoruz.

Assagioli bu sözleri 1964'te yazmıştı, fakat hâlâ ne kadar geçerli olduklarını görmek pek de zor değil; çünkü büyük devre değişimleri insanın bakış açısıyla çok uzun zaman alır.

Bu bizi başta sormuş olduğumuz soruya döndürüyor. Ayrıca görüyoruz ki, tüm insanlığı içine alan bu değişim, ana hatları ve derin anlamıyla onu gerçekleştirebilecek çok geniş sayıda kendinin farkında olan insan tarafından anlaşıl-makta.

Eskimiş düşüncelerden, eskimiş duygulardan, eskimiş şeylerden ve yaşayış tarzlarından kararlı bir şekilde kendimizi uzaklaştırarak hem kendimizde hem çevremizde yeniliğe yer açmalıyız.

Bunun anlamı, sadece politik hareketlerde, sosyal hayatta, dış dünyada değil, bilincimizde de sarsıntıların olacağı, olduğu, bu sayede kolektif ve kişisel bilinçaltı birleşerek daha önce hiç görülmemiş geniş çalkantılara yol açacağıdır. İşte o zaman, özellikle iç çatışmalarını, içsel kargaşalarını dinlemeye eğilimli olmayan varlıkları sarsacak panik ve endişe dalgaları kolektif bilinçaltını etkileyecektir.

Kişilişsel açıdan her yerde (mikrokozmos-makrokozmos) her şey bir sonun, yıkılışın, yani ölümün habercisi gibi...

Böylece materyalizm devrinin bilinçsizce de olsa şekillere, sonlu boyutlara sıkı sıkıya bağlı olan günümüz insanı, kendisini ansızın beklediği bir anda şeklin sürekliliği olmadığı gerçeğiyle ve sonsuzluğa çökları için ise karanlığa-

sıçrama gerekliliğiyle karşı karşıya buluyor.

Bu, yayılan endişenin kaynağını açıklamanın yanında sonlu ve sonsuzu uzlaştıran, hat-ta içeren ve aşan bir senteze yönelmenin önemini, gerekliliğini vurgulamakta. Tabii bunun, psikosentezin fonksiyonu, vazifesi olduğunu belirtmeye gerek yok.

Psikoloji, spiritüalizme ulaştıran en direkt, en kolay ve cazip yaklaşım. Bir yerde spiritüalizmin Sen Jan'ı diyebiliriz.

u işlem yaşadığımız kriz sayesinde daha kolaylaşmakta, ya da en azından güçlüğü azalmakta. Hastalanan bir insanın, iyiyken imkânsız ve uzak gördüğü spiritüel görüşe sarıldığı gibi, değişen dünya da sağlamlığını, gerçekliğini yitiren bir parça sonsuzluğun arayışına koyulmakta. Fakat hangi spiritüalizm şekli bugünün ve yarının insanına en uygun olabilir? Kısa devreli bir bakış açısı zaten spiritüalizmin antitezini oluşturmaz mı?

Geçmişte içten gelen, dışarıdan incelenemeyen bir "Şükran", insanın aczi, inançlı olması ve baş eğmesi gerektiği üzerinde ısrarla duruluyordu. Halbuki insan şimdi ters istikamete yönelerek, giderek daha fazla işbirliği yapmak, şuurlu olmak ve değişimi aktif olarak gerçekleştirmek istiyor. Spiritüel ışığın yayılması, dünyaya kardeşlik ve sevginin gelmesi artık insanlığa, onun seçimine bağlı.

Büyük bir enerji ve iyi niyetle istememiz, başka deyişle içimizde yatan isteği açığa çıkarmamız ve dinamik şekilde kullanmamız gerekiyor. Bunu da yaşamın her seviyesinde, her alanında gerçekleştirmeliyiz.

Öyle görünüyor ki, Psikosentezin sadık arkadaşları olan isteğin, sakin teori limanını bırakıp, daha az neşredilmiş ve deneyimlenmiş yanlarını ortaya koyarak, insanlığın acilen ihtiyacı olan bu iyilik isteğinin gerçek hayata girmesi gerekli.

Peki biz çalışmalarımızın ürününü, çabalarımızın sonuçlarını görebilecek miyiz? Kaçımız gerçekten değişmiş bir dünyaya şahit olabilecek?

Ruha inanan her varlık gelecek için yukarı- nın ve içerinin yeni sebeplerini ortaya koyarak çalışmak zorunda. Dünyada bu inançta olan ve bu anlamda içtenlikle çalışan insanların sayısı giderek artıyor. Biz de aynı şeyi yapmaya, onlarla tamamen içsel bir özgürlükle birleşmeye çalışalım. İnsanlık yararına spiritüel güçlerimizi harekete geçirelim. ■

Sarsıntılar!..

Ergün ARIKDAL

SON zamanlarda gerek Türkiye olarak gerek dünya olarak giderek yoğunlaşan olaylar girdabına girdik. Ve bu olaylar her geçen gün hızla artıyor. Olaylardaki yoğunlukların sebebi nedir? Biz hangi bilgiyi ya da bilgileri idrak edemiyoruz ki, olaylar gittikçe şiddetleniyor.

Karşımıza çıkan sıkıntılı ve sıkıntısız her türlü olayın muhakkak ki bir amacı vardır. Bu amaca göre de olaylar sıralanıyorlar. Bütün bu olaylar, yani sıkışmalar bizim bir çember altında kaldığımızı gösteriyor. Medya "ateş çemberindeyiz" lâfını kullanarak söylüyor ama ne manaya geldiğini de fark ettiklerini pek zannetmiyoruz. Onlar olayların fizik görünümündeki ateş çemberini ele alıyorlar. Aslında bütün bu olayların böyle sıklaşmasının sebebi, bunu sık sık her zaman ifade ediyoruz biz, Türkiye devleti, bu hudutlar içerisinde, Anadolu'da yaşayan halkın, dünya üzerinde kendisine has çok özel bir vazifesi vardır. Bu vazifesinden hem uzaklaştıkça hem de yaklaştıkça çok çeşitli epröv olaylarıyla veya yol gösterici olaylarla karşılaşılıyor. Her

olay bir imtihan, her olay bir ıstırap kaynağı olarak ele almamak lâzım. Birçok olaylar da bize yol gösterir. Çünkü belli bir yoldan gidersek, belli bir düşünce akımı içerisinde davranış biçiminde bulunduğumuz sürece, ıstıraplarla karşılaştığımızı gösteriyor. O zaman yolu, metodu değiştirmek, daha yüksek bir anlayış içerisinde kalmak gibi durumlar bize ihtar ediliyor demektir. Bunların her biri bir uyarı atışıdır. Bazı atışlar vardır ki artık uyarı atışlığından çıkar, tam hedef tespit edilmiştir, bu sefer mermiler beynimizde patlayabilir. Sağımızda solumuzda iki atış üçüncü atış tam ortasındadır hedefin. Bu topçulukta da askerlikte de bu böyledir. Önce kestirmeler yapılır sonra hedefe vurulur. Şimdiki hâlde Türkiye'de ve dünyada birçok yerlerde olan olaylar, sürekli olan sel felâketleri, sürekli olan kazalar, yangınlar vs. Hiç ardi arası kesilmiyor.

Sel baskınları, su yükselmeleri işte bütün bu olayları medya bize büyük bir hızla aktarıyor. Türkiyemizde de aynı şekilde yangınların, sellerin, çamur sularının akması, çamurların batması, bir şehrin ortadan kalkması, tamamen yıkılmış harap olmuş insanlar, felâketler, acılar, ölümler her şey her an memleketin içinde olan ağır eprövdendir. ■

Sevgili Okuyucularımıza Duyuru SONBAHAR GRUP ÇALIŞMALARI

20 Eylül-25 Ekim tarihleri arasında, Cumartesi günleri saat 14:00 ile 16:00 arasında BİLYAY Vakfı merkezinde 6 hafta boyunca, özel grup çalışmaları yapılacaktır. Toplam 6 hafta sürecek olan çalışmada ele alınacak olan 3 ana konunun her biri 2'şer hafta olmak üzere dönüşümlü olarak sürdürülecektir. Üç ayrı grupta aynı anda sürdürülecek olan bu özel çalışma, sohbet tarzında yürütülecek olup, çalışma boyunca soru sormak ve aktif katılım serbest olacaktır. Çalışma sonunda, 1 Kasım tarihinde arzu eden katılımcılarla birlikte sentez çalışması yapılacaktır. Konular ve tarihler aşağıdaki tabloda belirtilmiştir. Seminare katılmak isteyenlerin telefonla veya bizzat Vakıf Merkezine müracaat ederek, isimlerini ve başlamak istedikleri grubu bildirmeleri rica olunur.

20 Eylül	ÖTEÂLEM	PSİŞİK YETENEKLER	KENDİNİ BİLMEK
27 Eylül	ÖTEÂLEM	PSİŞİK YETENEKLER	KENDİNİ BİLMEK
04 Ekim	KENDİNİ BİLMEK	ÖTEÂLEM	PSİŞİK YETENEKLER
11 Ekim	KENDİNİ BİLMEK	ÖTEÂLEM	PSİŞİK YETENEKLER
18 Ekim	PSİŞİK YETENEKLER	KENDİNİ BİLMEK	ÖTEÂLEM
25 Ekim	PSİŞİK YETENEKLER	KENDİNİ BİLMEK	ÖTEÂLEM
01 Kasım	TUM GRUPLAR / SENTEZ ÇALIŞMASI: SADIKLAR PLANI TEBLİĞLERİ, YENİ RUHÇULUĞUN İLKELERİ, VAZİFE		

BEŞ YAŞINDA İKEN E.T. İLE KARŞILAŞAN UFOLOG

Olga KILICHINE

BRAD Steiger, ufoloji alanındaki en ciddi isimlerden biridir. Kendisi, hayatını yönlendiren ve bu konu ile derinden meşgul olmasına zemin hazırlayan bir olay yaşamıştır. Henüz beş yaşında iken uzaylı bir varlıkla karşılaşmış ve bunu uzun yıllar kimseye söylememiştir.

Brad Steiger, çok ciddi, dinamik bir araştırmacı ve uçan daireler ile dünya dışı yaşamla ilgili birçok eserin de yazarıdır.

Fakat kendisi, yaşamını uçan daireler ve esrarengiz birtakım varlıklara neden adadığını kimselere açıklamamıştır. Birtakım kimseler, bu nesnelere garip yaratıklarla çok kereler karşılaştıklarını iddia etmişlerdir. Brad Steiger ise toplum üzerinde yaratmış olduğu güven duygusunu köreltmiş korkusuyla, inanılmaz macerasını hep kendine saklamış, fakat uzun suskunluk yıllarından sonra, en nihayet yaşadıklarını anlatmaya karar vermiştir. (Kendisi de yaşadıklarının bir rüyadan ibaret olup olmadığı konusunda şüphe duyuyordu ve sonraki araştırmaları, hep bu hadisenin gerçeklik derecesini anlamak yönünde idi.)

1940 senesinde, beş yaşında iken, küçük Brad ailesi ile birlikte Iowa'da bir çiftlikte oturuyordu.

Bir Ekim akşamı, yatağının kenarında oturmuştu. Yandaki odada da anne ve babası konuşuyorlardı. Küçük Brad soyundu ve uymak için yatağına girmeye hazırlandı ki tam o sırada bahçeden birtakım ayak sesleri geldi.

Kuru yapraklar hafif şekilde çıtırdadı ve birisi dikkatlice penceresine yaklaştı.

Küçük Brad hiçbir tedirginlik hissetmedi. Kötü niyetli birisi değildi bu. Küçük Brad bunu hissetmişti. Gürültüsüzce penceresine doğru yürüdü.

O an gördüklerini şöyle anlatmıştır: "Yarı karanlık ve küçük bir adam yandaki odanın penceresinden annemle babamı izliyordu. Çok iyi hatırlıyorum, üstündeki elbise tek parça idi ve sarı renkteydi. Dar bir elbiseydi ve âdeta maskelercesine tüm bedenini sarmıştı.

İlk anda büyük bir şapka taşıdığını sanmıştım. Çocuk masallarında rastlanan cinler ya da periler geldi aklıma. Fakat, ansızın bunun bambaşka bir şey olduğu ve değişik bir yerden geldiği izlenimi doğdu içime. Büyük şapka diye gördüğüm şey de küçük sivri kulakları olan koca bir kafaydı..."

Dünya dışı varlık geldi. Burnu neredeyse yok denecek kadar küçüktü. Ağzı çok incedi. Yaratık, küçük çocuk tarafından izlendiğini fark etmiş ve bakışlarını ona yönelmişti. Brad Steiger şöyle devam ediyor: "Çok büyük gözlerdi bunlar ve aynen kedininkiler gibi sarıydı. Bana dikildiklerini görünce korku hissettim. Giderek büyüyordu gözleri, âdeta tüm yüzünü kaplamak istercesine..."

Brad Steiger'in E.T.'ninakilere benzettiği bu gözlerin ipnotik bir etkisi vardı. Derken küçük çocuk büyük bir gevşeme hissetti ve... ertesi sabah yatağında, son derece sakin ve rahatlanmış bir hâlde uyanı.

Rüya mı görmüştü? O yıllarda, uzak yıldızlardan gelen küçük sarı adamlardan ve uçan dairelerden henüz bahsedilmiyordu. Steiger ise bilim kurgu romanları okumayacak kadar küçüktü ve ayrıca annesiyle babasının da bu konularla uzaktan yakından ilgileri yoktu.

Ertesi gün, kendisini yandaki ormana gitmeye zorlayan garip bir çağrı hissetti.

Esrarengiz bir ses tarafından güdülürcesine ağaçlar arasında ilerleyen küçük Brad, günümüzde ufologların çok iyi tanıdıkları, daire biçiminde yanık otların bulunduğu o kısma ulaştı. Çocuk esrarengiz varlık ile bir uzay aracının oraya iniş yapması arasındaki ilişkiyi tabii ki anlayamadı. Yalnızca, o dairenin uzun yıllar orada öylece kaldığını ve o kısımda hiçbir bitkinin yerleşmediğini izledi.

Ve daha sonraları Steiger, uçan dairelerden ve dünya dışı varlıklardan bahsedildiğini duydu.

Olağanüstü macerasının anılarını, içinde taptaze bir şekilde saklamıştı ve bu konuda daha fazla bilgi edinmek amacıyla ufolojiyle ilgilenmeye başladı. Ve zamanla herkesçe tanınan "Ufolog Brad Steiger" olarak ün yaptı. ■

NOSTRA, Mayıs 1983, Çeviren: Haluk Özden

ŞÜPHE

Remziye DOĞRUSÖYLER

BİLGİ almanın en iyi şekli tecrübe yapmaktır. Bu tecrübe de peşin fikirsiz, önyargısız, oluşacak nedenleri ve sonuçları görebilme şeklinde olmalıdır. İşte insan, dünya realitesinde çok çeşitli tecrübe alanlarından geçerken, maddeyle etkileşme içindeyken çeşitli tesirlerle karşılaşır.

Bizler maddeyi duyularımızla inceleyebiliyoruz. Duyularımız çeşitli tesirlere süzgeç oluyor ve onlarla pratik uygulamalar yapıyoruz.

Yani insan önce pratik uygulamalar yapabilmek için bilgidен kaynaklanmayan çeşitli tesirlerle uyarılır. Bu tesirler iyi yönlendirilirse bizi bilgiye götürür.

İşte şüphe de, kapalı devrede kalan insan için farklı tesirleri gösteren, tabii ki iyi yönlendirilirse, bilgiye götüren bir histir, uyarıdır.

Çünkü insan çeşitli seviyelerde de otomatik hâl içerisinde, otomatizma içerisinde kalabilir veya hep aynı tesirle beslenmek durumunda kalabilir; bu durum o kimsenin gelişmesinin ağırlaşması demektir. Bu durumda insan hisleri vasıtasıyla uyarılır.

Şüpheyе düşmesi, içinde bulunduğu teşevvüş hâli kişinin kendini gözlemlemesini sağlayabilir. Kendi anlayışını, değerlerini gözden geçirebilir; egolarını, eşkoşmalarını, onu bağlayan bağları fark edebilir.

İnsan şüphe fikrini, bu tesiri içsel olarak gözlemleyebilirse, tanzim edebilirse, (çünkü kompleks bir duygudur şüphe, içerisinde korku, endişe, evham vb. bulunur) çok daha üstün bir tesirle karşılaşabilir.

Bu kompleks duyguların tanzimi çok önemlidir. İn-

san, ulaşacağı tesire, onu uyanan bilgiye, hedefe uygun olmayan araçları belirlemede zorluk çeker. Çünkü egosu sürekli kendini kale alması için baskı yapar ve asıl tesirle uğraşması gerekirken tesirin çıkışına sebep olan, eşya, kişi veya olayla ilgilenmeye başlar.

NEGATİF DUYGULAR

Eşkoştığı şeylere sahiplenme duygusuyla, gelen bu tesirin, bilginin farkına varmakta zorluk çeker. Negatif duygular üretmeye başlar. İçinde bulunduğu durumu değerlendiremediği için yaptığı negatif yayınlar, zihnine âdeta televizyon çanağı gibi lüzumsuz etkileri çeker. Zihinsel dedikodular üretmeye başlar. Bir enerji tüketici duruma gelir. Beden sağlığı bozulur. Yani bizler şüpheyi imajinasyonumuzla beslersek, yüksek titreşimli bir zihinsel aktiviteyle ele alamazsak, bu tesir, bu şüphe bizi negatif duygulara yöneltir, enerji kaybına neden olur.

İhtiyaçlarımız, arzularımız bizlerin karşılaştığımız tesirlerin titreşim düzeyini belirler.

İşte şüphe de ihtiyacı olan noktayı, tesiri tam alamadığımızın gösteresidir. O ihtiyaç alanındaki durumumuza gözden geçirmeli, önce kendimizi sorgulamalıyız. Bu da bizlerin zihin faaliyetini olumlu yönde artırır. Kendimizi sorgulama yerine çevremizi yargılar, sorgular hâle geliyorsa, burada şüphe tesiri, bizi olumsuz yönde etkileyerek negatif duyguların hücumuna uğramamıza neden olur. Etrafı yargılaması kişiyi daha büyük ve daha kaba titreşimli düzeye düşürür.

Huzursuzluklar, endişeler, öç alma, kin gibi ilkel heyecanları oluşturan, negatif hayecan tezahürlerini oluşturur.

Şüphe, realite değiştirmemize etki eden unsurlardan biridir. Şüphe ettiğimiz konuda yaptığımız sorgulamalar ve gösterdiğimiz cehit bizim realite atlamamıza sebep olur. Bu yüzden her şüpheyi olumsuz veya negatif olarak nitelenmeden ele almalıyız.

Bu durumda insan "Neden korkuyorum, neden negatifim, endişelerim nelerdir?" diye kendisine sorarsa, gelecek tesiri alması kolaylaşır.

İnsan duyuları aracılığıyla maddeyi geliştirip inceler, bilgi alır. Maddeyle bu etkileşiminde kendine ait bilgilerle karşılaşır. Kendini tanımaya başlar. Çünkü insan enkarnasyonu ile kendine ait bilgileri örtmüştür. Değişimini sağlayarak bu bilgileri açığa çıkarır. İnsan maddeyi inceleyip geliştirdiği sürece kendini tanımaya, kendi vazifesiyle, dünyada bulunuşuyla ilgili bilgiler almaya başlar. Bu bilgi alış, çok büyük bir çaba, fiziksel ve zihinsel aktivite gerektiriyor.

Bu da duyuların çok iyi kontrolü, daha doğrusu yönlendirilmesiyle ilgilidir. İşte şüphe, pratik uygulamalar için değerlendirilecek bir duygudur. Pratik uygulamalar diyoruz, çünkü insan ana doğrultusunu gördüğü zaman şüpheye yer kalmaz. Artık içsel hedeften ayrılmadığı, o akışa kendini teslim ettiği, o tesiri yorumlamaya devam ettiği sürece şüphenin verdiği pratik çabalara gerek kalmaz.

ŞÜPHE İNSANDA NELERİ GELİŞTİRİR?

İnsanın kendindeki öz bilgilere doğru hareket ederken, gelen tesirleri kontrol, daha doğrusu yönlendirme açısından şüphe çok önemlidir.

Aklın, sezginin, muhakemenin devreye girmesine sağlar, otomatizmadan kurtarır. Akıl gücüyle insan, gelen tesirleri iyi bir şekilde yönlendirip, aldığı bilgilerin de sentezini yapar. İnsan kendi bilgilerini uygular hâle gelir, değişimini hızlandırır.

İnsanların maddî, manevî hedefleri vardır. Maddî hedefleri öncelik taşıyor. Çünkü onun tesirleri çok daha cezbedicidir. Bu yüzden bu tesirlere açık olan insan, egolarının gelişmesine, benlerinin kale alınmasına değer vererek hislerinin kaba seviyesiyle etkileşim hâlinindedir.

Şüphe de, yoğun olarak bu kompleks duygu etkileşiminin içindedir. Maddî hedeflerine ulaşmak ve bunları korumak içgüdüleriyle sürekli bir şüphe içindedir. Bu yüzden bedeni ve zihni hastadır. Sürekli benlerini koruma ihtiyacı içindedir. Şu anda toplumun içinde bulunduğu durum da budur.

Şüphe bir streştir. Varlığın kendi nefesine ait problemlerden kaynaklanır.

Şüphenin insan hayatındaki rolü çok önemlidir. Uygulama, gözlemlene yeteneğinin artması, idraklenme, kendisiyle ilgili bilgilen-

menin hızlanması şüphenin en önemli rollerinden bazılarıdır.

İnsanlığı incelediğimizde, şüphenin yarattığı gelişimi, global değişimi daha iyi anlayabiliriz.

Bu anlayışa göre, insanlığın, elimizdeki tarihe göre geçirmiş olduğu manevî değişimleri belirli aşamalarda inceleyebiliriz.

İnsanlar soru - cevap oluşturmadan önce pasif bir iman devresi geçirmişlerdir. Bu devreye hiçbir şüpheye yer vermeden Tanrı inancına erişmişlerdir. Fakat bu inanış tamamen otomatik tarzdadır. Daha sonra bu saf iman hâliyle oluşan otomatik yaşam; tecrübe ve aklın müdahalesiyle meydana gelen bilgiyle otomatik hâl den çıkarılmaya çalışılmıştır.

"YUKARI"YA TESLİMİYET

Bu devrede insanlar, otomatik yaşamdan sıyrılarak bilgi safhasına doğru geçmeye çalışmışlardır.

İslâm öğretisindeki "Şüphe mi ediyorsunuz", "Vesvese etmeyin" gibi ifadeler, tamamen o insanlığın iç hâlini yansıtmıştır. Ayrıca yine aynı öğretideki "Aklınızı kullanın, biz sizlere akıl verdik" sözü de o dönemdeki şüphelerin yok edilmesi için muhakemenin önemini vurgulayan etkili mesajlardır.

Şu anda toplumun üzerindeki baskı, dejenerasyonların oluşturduğu kargaşa, değer yargılarının sarsılması, sosyal ve doğallı olaylar, insanlara, içinde bulunduğu otomatizmayı sağlayan anlayış sistemlerine şüpheli bir şekilde bakmalarını sağlıyor.

İnsan önce olayların nedenini anlamaya çalışır. Yatay düzlemde, lineer bir anlayış sistemiyle onların sebep-sonuçlarını görebilir. Bir süre sonra öyle olaylar olur ki, onları deterministik yasalara göre sebep-sonuç ilişkisini kuramaz.

Gözlemlerinin, sezgilerinin artmasıyla, muhakeme gücüyle daha global bir anlayışla olayların arkasındaki sebepleri sezmeye başlar.

Bir süre sonra ruhsal etkileşimi fark eder. Ruhsal idarenin, maddeye, insana doğru akan tesir, enerji, bilgiyle maddeden ruhsal âleme doğru giden tesirlerin, enerjilerin, bilgilerin bir bütünlük oluşturduğunu fark eder.

Bu etkileşim mekanizmasını fark eden insan için, artık şüpheye yer yoktur.

Bu etkileşim içindeki sorumluluğunu hisseden insan, artık bu akışın içinde kendisiyle bütünü aynı olduğunu, holografik bütünlüğü hisseder. ■

YUCATAN'IN YILDIZ ADAMI

Gerardo LEVET

MERİDA Yöresel Müzesi'nde (Yucatan, Meksika) doğrudan doğruya "Yıldızların Adami" olarak anılan bir taş heykel bulunmaktadır. Kuzey Yucatan'da bir yöre olan Tzekelna'dan buraya getirilmiş. Bu heykelde mutad olmayan bir giysi ve başlık içinde, Venüs'ün simgesi olan "beş köşeli yıldız"la birlikte bir adam resmedilmiştir. (Şekil 1)

Heykele ilk bakışta, dikkatinizi bu beş köşeli yıldız çeker. Heykeldeki şahsiyet sanki bu kocaman yıldız koltuğunun altına almış gibidir. Müzenin açıklamasına bakılırsa, "bu şahsiyet, Venüs kültüyle ilgili bir figürü ifade etmektedir". Heykelde resmedilen şahsiyetin Venüs kültüyle ilgili bulunması çok acayip değil. Asıl, onun Venüs gezegeninden gelmiş olan bir astronot olabileceği daha mantıksal değil mi? Yani onun yıldızlardan gelmiş birisi olduğu... Bizi böyle düşünmeye zorlayan, heykeli yapanın bu şahsiyeti, eski insanların çok iyi bildikleri ve sabah akşam göğün en parlak uzaysal objesi olan Venüs'le birlikte (hem de Venüs'ü ilk bakışta göze çarpacak şekilde koltuğunun altında) resmetmiş olmasıdır.

Alelacele bir inceleme bile heykelin üzerindeki giysinin son derece mutad dışı olduğunu ortaya koymaya yeterlidir. Kuşkusuz o zamanki Maya ve Toltec giysileriyle hiçbir ilişkisi yok. Başla ilgili resmî açıklamalara bakılırsa, saç biçimi Yağmur Tanrısı Chaac'a benzetilmiştir. Besbelli ki baş, koruyucu mahiyette ve boyunu da örtecek şekilde bir tür dolgu maddesiyle korunmuştur. Bu koruyucu parçanın kulak hizalarına rastlayan kısımları açık durumdadır. Aynı başlık (orijinalinde açık olarak belli olduğu gibi) yüzü de koruyacak şekilde yapılmış, fakat gözlerin önüne gelen kısımları açık bırakılarak rahat bir görüğe olanak sağlanmıştır.

Meksika, Yukatan, Merida Bölge Müzesi'nde
Taş Heykel Figürü.

Heykelin üzerindeki elbisenin ince işlemleriyle ilgili, müzenin resmî açıklamalarında hemen hemen hiçbir şey bulmak mümkün değil. Halbuki heykelin üzerindeki elbise çok ilginç, hatta büyüleyici. Görünüşe göre besbelli ki elbise biçim olarak hareket rahatlığını ve kolaylığını en iyi sağlayacak şekilde dikilmiş. Bu, uzay yolculukları için gerekli olan basınçlı bir elbise olabileceği gibi, çok özel başka değişik bir

görev için de hazırlanmış olabilir. Ayrıca ellerindeki eldivenlerle ayaklarındaki botlar, heykele dinamik olduğu kadar nazik bir dış görünüm de sağlamaktadır.

Heykelin elbisesiyle ilgili belki de en ilginç ve dikkat çekici kısım; göbeğinin üstündeki garip cihaz güçlü kemerlerle bele tespit edilmiş olup, astronotun yapacağı işle ilgili olarak kendisine enerji sağlayan bir aparat olabilir.

Şimdiye kadar yaptığım inceleme gezilerinin hiç birinde bu kadar ilginç ve belirgin bir giysiyle karşılaşmadığımı rahatlıkla söyleyebilirim. En az bunun kadar ilginç olan başka bir giysi de Tula heykellerinin birinin üzerinde bulunmaktadır (Şekil 2). Tula, Mexico City yakınına

Meksika, Tula'da taş sütuna kazınmış figür.

rında arkeolojik bir yörenin adıdır. Bu heykelle resmedilen şahsiyet elindeki plâzma tabancasıyla kaya eritir görünmektedir. Başında koruyucu bir miğfer açık seçik görülmektedir. Ayrıca ellerinde eldivenler, ayaklarında botlar, sırtında da özel bir aparat. Elbisesi az çok Yucatan'ın Yıldız Adamı'na benzemektedir.

Her iki heykelin de en belirgin ortaklığı Toltec kökenli oluşlarıdır. Fakat aralarında 1.000 mil kadar mesafe bulunmaktadır. Plâzma tabancalı adam Tula'da, Yucatanlı Yıldız Adam Kuzey Yucatan'da bulunup ortaya çıkarıldı. Burası uzun zamanlar Toltec'lerin etkisi altında kalmış bir bölgedir. Her iki heykel de aynı bireyin resmedilmiş hâli olamaz mı? Yıldız Adam'ın giysisi bir tür denizaltı elbisesi de olabilir.

Bana öyle geliyor ki, bu heykeller uzak geçmişimizle ilgili olarak dünya insanını etkilemiş olan eski astronotların başka bir kanıtı olmaktadır. Bunlar kendilerinin çok ileri teknolojilerini o zamanki dünyaya getirip bırakmışlardı, hiç değilse izlerini ya da kalıntılarını... ■

ANCIENT SKIES dergisi, Ocak-Şubat 1987 sayısından çeviren: Selman GERÇEKSEVER

YAZAR HAKKINDA

G. Levet makine dizaynı üzerine birçok patent sahibi bir mühendistir. Meksika'da Satellite City'de Metal Mühendisliği Enstitüsü müdür yardımcısıdır. Aynı zamanda astro-arkeoloji, biyo-enerji ve bilim ötesi konularla ilgili araştırmalar sürdürmektedir. Elektro-tıp alanındaki araştırmalarından dolayı Guadalupe Üniversitesi tarafından ödüllendirilmiştir. İspanyolca iki kitabı bulunmaktadır.

BİLGİ ÇAĞININ RADYOSU

Lütfen
Sorularınız ve
Düşüncelerinizle
Yayınlarımıza
Siz de Katılın.

YENİ ÇAĞ'IN
FREKANSINDA
BULUŞALIM.

DİNLEYİNİZ • DİNLETİNİZ

SEVGİNİN ÖLÇÜTÜ

Sevgili Işığın Çocukları,

HAYAT orada, Tanrı'dadır. Bu, dünyada düşünemeyen bir hayat şeklindedir. Bu müzik, kalbin dilinin küçük bir parçasıdır.

Kelimelerin bir özelliği yoktur, kalbimizin ruh haleti önemlidir, çünkü Tanrı hiçbir lisanı bilmez. O, İngilizce bilmez, Arapça bilmez, İbranice bilmez, Fransızca bilmez, başka hiçbir lisanı bilmez, çünkü O, bu dünyada yaşamaz. Başka bir dünyada yaşamaktadır ve sadece o dünyanın lisanını kullanır. O dünya; kendi özünün, dili ve kulağı olmayan ruhunun dünyasıdır. Fakat her türlü anlayışı, bilimi ve hikmeti vardır. Ve biz O'nu kalbimizin derinliğinden çağırdığımızda bir lisana ihtiyacımız yoktur. Bir azize, bir pedere veya bir ibadet yerine gitmenizden farklıdır bu. Orada uzun uzun okumalar, vaazla bazı uzun dualar olur, fakat Tanrı bunların hiç birini dinlemez, çünkü bunlar sadece kelimelerdir; aklın, zihnin kelimelerinin bir nevi koleksiyonudur.

Mürşidim, küçük bir çocuğun hikâyesini severek anlatırdı. Bu, elbise askısından gömleğini almaya çalışan, fakat ona yetişemeyen bir çocuğun hikâyesiydi. Çocuk ufak bir iskemleyi taşıyıp, üstüne tırmanarak gömleğine erişebiliyordu. Bir gün yine gömleğine uzandığı zaman, iskemle devrildi ve çocuk düşüp, canını acıttı. Ve birden bir haykırış duyuldu. Nasıl bir haykırıştı bu? Bunu çocuğun kendisi bile bilmiyordu. Mutfakta çalışmakta ve yemeğin önemli bir kısmını hazırlamakta olan anne de bu haykırışı duydu. Hemen mutfaktaki her şeyi bırakıp çocuğa koştu, onu kaldırdı. Ve teselli etti. Anne

tekrar mutfaka döndüğünde, yemeği kontrol edecek kimse olmadığından yemek yanmıştı. Ve o zaman çocuk anladı ki: "Annem beni o kadar çok seviyor ki ne zaman onu çağırırsam hemen bana gelecek." İki üç gün geçtikten sonra çocuk annesini tekrar çağırmayı plânladı. Sonra da iki gün evvel çıkarttığı sesin aynısını çıkarttı ve o sesle çağırmaya devam etti, fakat on beş dakika sonra bundan yoruldu. Ve mutfaka gitti. "Belki bugün annemin çok mühim bir işi var, onun için vaktini bana ayıramadı." diye düşünmüştü. Ve mutfaka geldiğinde orada hiç de mühim bir işin olmadığını görür. Annesi ocağın yanında sadece ateşin tadını çıkartıyordu. Ço-

cuk sordu: "Sevgili anneciğim, iki gün evvel seni bir kere çağırdım, bir kere bile değil, sadece birazcık çağırmıştım. Haykırışım tam bitmemiști bile ve o daha yarımken sen hemen yanı başımdaydın. Fakat bugün seni çok uzun zaman çağırdım, niye bugün gelmedin?" Bunun üzerine anne gülümsedi: "Sevgili oğlum, hakikaten içinden gelen bir çağrı yoktu. Kalbin çağırımıyordu. Anlamsız bir ses vardı sadece. Eğer iki gün evvelki gibi, kalbin çağırması olsaydı, o zaman hiçbir kelimeye ve lisana ihtiyaç olmazdı. Çünkü annenin anlaması için kalbin bir lisani vardır."

Bu, Tanrı'ya nasıl ulaşabileceğimizi açıklıyor. Tanrı'nın kalbimizin içten gelen arzusunu duyması ve gelmesi için ne yapabiliriz? Bunu yapamayız. İnsanlar hayatları boyunca dualar ve ilâhiler söylesinler, veya birsürü başka şeyler tekrarlasınlar, bunlar hiçbir zaman Tanrı'ya erişememişler ve de erişemeyeceklerdir. Bu dualar bugüne kadar mevcutturlar, fakat bunların hiçbir yararı olmamıştır. Çünkü bu dualar mısra elbisesini giymiş ve insanlar bu mısrayı tekrarlıyorlar. Yani onlar beyinden ağzın içine, oradan da havaya dağılıyorlar. Bunların hiç biri kalpten gelmiyor, bu yüzden Tanrı'ya hiçbir zaman ulaşamayacaklardır.

zaman ne yapabiliriz? Sevgi dünyevî bir şekilde yaratılmaz, çünkü sevgi yaratılacak bir şey değildir. Kalbimizin derinliklerinde yatan bir şeydir. Ve bu sevginin sahibi olan ve onun üzerinde otoritesi olan O gelir ve onu alır. Biz herhangi bir teknikle kimseye karşı sevgiyi uyandıramayız. Hiçbir kimseye bile. Dünyevî insanlara olan sevgimiz, karmamıza uygun olarak, olumsuz gücün kontrolü altındadır.

Eğer bir alma verme ilişkisi varsa, veya

başka bir şekilde birbirimize bağlıysak, bundan bir ilişki ortaya çıkar. Bu karmaya düşmanlık ya da bir sevgi ilişkisiyle ödenebilir ve bu karma ödendiği zaman ilişki sona erer. Bütün bu ilişkiler, anne ve çocuğun arasındaki bile, karmik borçlarla birbirlerine bağlı oldukları için ayrılıklar mevcuttur. Hiçbir şey gerçek değildir. İlişkiler, bağlantılar böyle meydana geliyor ve belli bir süre sonra çözülüyorlar, çünkü karmik durumlar tarafından yönetiliyorlar.

Fakat Tanrı'ya olan sevgi uyandırılmalı, nasıl uyandırılabilir? Bu, kendisi Tanrı'nın sevgisi içinde uyanmış olan; vücudun, zihnin ve aklın kılıflarını delip geçecek kadar kuvvet ve otoriteye sahip olan birisi tarafından uyandırılabilir. İşte o zaman bu insan ruhunuza ulaşır, onu uyandırır, onu yükseltir. Sizi kutsal ışık ve sesle bağlar ve o zaman sizin küçük sevgi fidanınız büyümeye başlar. Çünkü ruhunuz Tanrı'nın bir parçasıdır.

Ve Tanrı nedir? Tanrı tüm sevgidir. Biz Tanrı Babanın bize duyduğu sevgiyi tanıdık ve ona inandık; çünkü Tanrı sevgidir. Kim sevginin içinde bulunursa Tanrı'nın içinde bulunuyor demektir ve Tanrı da onun içindedir.

Peki ruh olarak neyiz? Biz de sevgiyiz. Ve sevginin ölçütü de nerde birazcık kabul edilirse oraya bağlı kalmaktır. Fakat ruh hiçbir yerde kabul edildiğini hissetmezse, yani insanlar sadece akıl ve zihin olarak uyanmış vaziyetlelerse ve hakikî sevgi bulunmayıp sadece karmik ilişkiler mevcutsa, o zaman ruh veya can sadece sessiz, sessiz ve sessiz kalacaktır çünkü ona göre hiçbir şey yoktur. Sanki ölmüş gibi kalır çünkü onun için hiçbir şey yoktur. Çünkü ruh sevgidir ve Tanrı da sevgidir. Sadece Tanrı ve ruhlar arasında bir ilişki meydana gelebilir. Ruh başka hiçbir şeyle ilişki kuramaz. Ve Mürşit geldiği zaman, o da sevginin yaşayan örneği olarak gelir. ■

THAGAR SINGH

“Sevginin kökenini bulabilmek için tüm kişiliklerin ötesine geçmeli ve evrensel nitelikli bir hayatı kavramalıyız. Gerçek sevgi ile karşılaşıldığında, onda hiçbir ayrılığın olmadığını, çünkü gerçekten sevdiğimizde Tanrı'nın bütün çocuklarının Bir olduğunu görürüz.”

Beyaz Kartal

SADIKLAR PLÂNI'NDAN RUHSAL TEBLİĞLER

Celse: 105

19.5.1967

Nefsaniyet ve Vicdan Ayrımı

“İçinde bulunduğunuz devrede, insanlar nefsanîyetin incelmış istekleriyle, vicdanın emirlerini birbirine karıştırmakta devam edeceklerdir. Bu, tekâmülün bir zaruretidir. Bu zaruretin sebebine gelince: Halihazırda iki ana tesir birbirine bütün olarak girişim hâlidir ve insan, bu girişim noktası dahilinde bulunmaktadır. Yani her iki kanaldan da tesirler almakta fakat bunları tefrikte, isimlendirmekte aciz kalmaktadır. Burada insan taksiratı, böyle bir girişim sahasında olmak mukadderini kendi kendine yaratmaktan ibarettir. Bu, şematik olarak, iki dairenin birbirinin içine girişi gibidir. Daireler birbirinden ayrıldığı zaman; nefis, nefis olarak, vicdan, vicdan olarak tebellür edecek, böylece fert bir ayıklanmaya tâbi tutulacaktır. Hangi daire içerisinde kalabilme liyakati elde edilmişse orada kalınacaktır.”

SÖZLÜK

Tefrik: Ayırt etme

Tebellür etme: Belirme

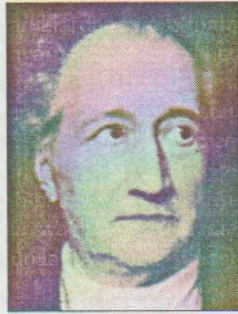
Taksirat: Kusurlar

FAUST

Selman GERÇEKSEVER

2. Faust'un kendi kendine konuşması (Kocatürk, Sayfa: 19-31)
Bu monologdan açıkça anlaşılıyor ki; felsefe, hukuk, tıp, ilâhiyat tahsili yapmış ve kendi ifadesiyle "doktorlardan, sanat üstatlarından, yazarlardan, papazlardan..." daha bilgili olmasına rağmen tatmin olmuş, yani aradığını bulmuş değildir. Tüm bu kitabı bilgiyle, "... insanları ıslah edecek, yükseltecek bir şey öğretebileceğini..." tasavvur edememektedir. Yani bu tür kültürel bilginin, asıl aradığı gerçek olan, eşyanın sırrına nüfuz edebilmesine yardımcı olmadığını ve olamayacağını bilmektedir. Çünkü bu bilgi, Faust'un da hissettiği gibi, insanı kendini tanımaya, şuurlanmaya; oradan da eşyanın sırrına (yani dünyanın bilgi nizamına) götürecektir bilgi değildir. Hakikatleri anlamaya çalışmak, dünyanın bilgi nizamındaki ana plâni kavramak, yani Rabb'in maksadını hiç deşilse sezinlemek bu kitabı (kültürel) bilgiyle olamamaktadır.

Faust'un yaptığı gibi, dünyada toparladığımız kültürel bilgiyi anlayamadıktan, yani onun arkasındaki anlamlara nüfuz edemedikten sonra bize yararı yoktur. Taşıdığı gerçek anlamı kavrayamadığımız pek çok malûmat kayıtlıdır hafızamızda. Uygulanmış, şuur hâli yaşanmış bilgi, ruhsal evrime katkısı olan bilgisidir. Bilgi, "yapabilme"yi doğurmalıdır. Bilginin "bilmek"ten "yapabilme" aşamasına geçebilmesi için onun (derin anlamda) anlaşılması gerekir. Öyle olur ki, birkaç hayat sonunda oluşan deneyim birikimi ve malûmat bir tek bilgi ile yer deşistirebilir. Kendi nefsimiz üzerinde

Johann Wolfgang Goethe

(Geçen Sayıdan Devam)

uygulama yapmadıkça, ne kadar bilgi sahibi olursak olalım, bir işe yaramaz. Bilgi tek başına, varlık olarak gelişmemize yeterli bir unsur değildir. Bilgi, varlığı tekâmül ettirmez. Alınan bilgi, uygulama ve yaşanan şuur hâlleriyle derinlere indirilemiyorsa, bir işe yaramaz. Yüksek bilgi hâlinde kalır, öz bilgi hâline gelemmez. Bilgi bizim dışımızda var olan bir şeydir. Biz irade ve gayret içerisinde liyakatimizi artırarak bilgiyi alabilecek hâle gelmeliyiz. Gene de bilginin bizim alabileceğimiz yere kadar gelmesi gerekir. Başka bir deyişle, bilgi daima daha üstün bir kaynaktan gelir. İnsan kafası bilgiyi yoktan var edemez, ama verilen bilgiyi anlayabilecek hâle gelebilir. İrade ve çabasıyla fert bilginin gelişini hızlandırabilir. Önemli olan bilginin geleceği zemini hazırlamaktır. Aynı bilgiyi bile deşişik şuur hâlleri içinde almak, insana deşişik sezgiler kazandırır.

Bu nedenle, idraki ve kıyası yapılmamış bilgiler mekanik bilgilerdir. Ruhsal evrime önemli bir katkıları yoktur. Bunu fark eden Goethe, Faust'un ağzından bunu açıkça söylemektedir. Bu tür mekanik (kitabî) bilgiler ölümlerle terk edilir, bedenle birlikte dünyada kalır. Hele günümüzdeki madde içinde

hopsolmuş bilim, keçi boynuzundaki şeker kaddardır. Bunun gibi, dogmalar içine hapsedilmiş din de insana bir şey verecek hâlde değildir. Bilim maddenin pasından, din de dogma kirinden temizlenerek kaynaşmadıkça insanın evrensel yolunu aydınlatamayacak ve insanlar bilgelikten yoksun bilim ile mutluluktan yoksun zevklerle peşinde koşuşup duracaklardır. Batıl itikatlar, cehalet ve iradesizlikten doğan (tekrar eden) hatalar içinde bocalayıp duracaklardır.

İşte, Faust herhalde bunları bildiği için, bunca bilgisine ve zamanın en bilgili kişilerinden biri olmasına rağmen, hâlâ arayış peşindedir. Bu anlamda bir şey elde edemediği için ruhlar âleminde (bedensiz varlıklardan) bilgi alma girişimine karar vermiştir.

Faust yine tek başına kaldığı bir zamanda, çalışma odasında (Kocatürk, Sayfa: 31) kendisini topraktaki solucana benzetmekten çekinmiyor; odasını dolduran bunca kitap ve araç gerecin tabiatın sırrını kendisine öğretemediğinden yakınıyor; insanın faydalanmadığı şeyin kendisi için ağır bir yük olduğunu ifade ediyor.

Faust'un bu ifadeleri de yukarıda (Kocatürk, Sayfa:19) yaptığımız yorumu doğrulamaktadır. Esas aradığı gerçeği, bu odadaki kitaplar ve araç gereç vasıtasıyla bulamadığı için, yani sonuçta bunlardan yararlanamamış olduğu için (kendisi için) taşınması zor bir yük olduğunu ifade ediyor. Ve hemen ardından kendisinin meydana getirdiği gerçeğini ifade ediyor. Yani dışarıdan alınan bilginin hayatta uygulaması yapılmadıkça, iç bünyede şuur hâli yaşanmadıkça bir işe yaramayacağını söylüyor.

Daha başka bir yaklaşımla Faust'un odasında birikmiş olarak bulunan kitap ve araç gereci, yıllarca biriktirdiğimizi ve kurtulamadığımız alışkanlıklarımıza da benzetebiliriz.

Alışkanlıklar, uyanmak ve şuurlanmak isteyen insan için ilk önce tanınması, kontrol altına alınması ve ortadan kaldırılması gereken ağırlık ve ayak bağlarıdır. Zaten Faust da bundan yakınmaktadır. Kendisinin istediği uyanıklığa ulaşmasını engellemiş olan bir oda dolusu döküntü, hurda gözleriyle bakmaktadır bunlara.

Kendi üzerinde çalışma yapmak isteyen birinin alışkanlık ve arzularından başlamasında yarar vardır. O zaman ne kadar gereksiz ve nefsimize hitap eden alışkanlık ve icaplar ağından oluşan bir tuzağın içinde olduğumuzu anlayacağız. Bunlardan, hiç değişse gerçekten gereksiz olanlardan kurtulmak için zaman zaman alışkanlıklarımızın zittina hareket etme yollarını denemeliyiz. Bu şekilde alış-

kanlıklar bizi değil, biz alışkanlıkları yönetmeliyiz. Çünkü alışkanlık hâlinde yapmak, şuausuzca yapmaktır. Alışkanlıklarımız, ruhsal bağımsızlığımızı tehdit eden, hareket ve düşünce yeteneğimizi sınırlayan asalaklardır. Alışkanlıkların tersini yapmak, kendine muhalefetin pratiğidir. Bu, bedene, dünya maddesine ve onun ruhu esir edici, kendine bağlayıcı etkilerine tavır almak demektir. Kendisine muhalefet edemeyen, yani arzularını, alışkanlıklarını kontrol altına alamayan insan güçsüz insandır.

İşte Faust da güçsüzlüğünü bir yerden sonra anlamış bir kişi olarak üzüntülerini ifade etmeye çalışıyor (Kocatürk, Sayfa: 31).

Kendi kendine çalışma odasında konuşan Faust'un ağzından Goethe bedensiz varlıklarla görüşmenin, hatta onlardan, kendi ifadesiyle, "... tabiatın en mahrem köşelerinde neler saklandığını, tüm müessir kuvvetlerin..." öğrenebilmenin mümkün olduğunu biliyoruz (Kocatürk, Sayfa: 20).

Bu, geniş anlamıyla vahiy konusudur ve ilk insandan beri günümüze kadar süregelen bir süreçtir. Yani bedensiz varlıklardan bilgi alınması konusu... Zaten dünyaya genel olarak, bilemeyeceğimiz kadar eski zamanlardan beri, verilen ilk bilginin, en eski bilginin kaynağı; üstün bir kudret, küllî zekâyâ sahip varlıklardan oluşan bir Ruhsal İdare Mekanizması'dır. Dünya insanının şimdiye kadar bildiği, bileceği bilgi, Ruhsal İdare Mekanizması'nın Dünya Okulu için münasip gördüğü bilgi hamulesiyle sınırlıdır.

3. Ruh Çağırma Celsesi (Kocatürk, Sayfalar: 22, 23, 24)

Faust'un, trajedinin başında geçen monoloğundan, edinmiş olduğu bunca kitabî bilgi ve malûmata rağmen, peşinde olduğu hakikati bulamadığını, bu nedenle ruhsal âlemin sonsuz imkânlarını denemeye karar verdiğini görmüştük. Bu amaçla aynı gece, gerekli şartları yerine

getirdikten sonra bedensiz varlıklarla bağlantı kurma girişiminde bulunur.

Ruhçuluğun deneysel yanını oluşturan bu tür çalışmalar, Orta Çağ Avrupası'nda daha bol olmak üzere, asırlardan beri ve zamanımızda da yapılmaktadır.

4. Faust-Wagner Diyalogu (Kocatürk, Sayfa: 27)

Faust'un uşağı Wagner'in ağzından Goethe'nin belirttiği gibi, insanın her şeyi öğrenebilmesi için ömür çok kısıdır. Bunun için tekrar tekrar doğuşlar gereklidir. Hele Wagner'in özlemine duyduğu "... insanı asıl kaynaklara götürecektir vasıtayı..." öğrenmek için kimbilir kaç kez bedenlenmek gerekecektir. Spiritüel bilgilere göre, ruhsal evrim için tekrar tekrar bedenlenmek şarttır.

Yine Faust-Wagner diyalogunun ilerleyen satırlarında (Kocatürk, Sayfa: 28) Wagner, "İnsan kalbi ve insan ruhu!" Herkes bunlar hakkında bir şey bilmeyi daima arzu eder. Gerçekten de inanmadıklarını söyleyenler bile insan ruhunun ne olduğunu gizli ve aşıkâr merak etmişlerdir. Bunun doğal olduğunu söylemeye bile gerek yok. Çünkü ruhun ne olduğu çok değişik zamanlarda değişik gruplara verilmiştir, öğretilmiştir. Bu konuda en son bilgileri bünyesinde bulunduran neo-spiritüalizme göre, ruh denen varlığı dünyada ancak tezahürleriyle görebiliriz. Örneğin bedenli olan bizler ruh denen varlığın birer tezahürleriyiz. Materyalizasyon ruhun bir tezahürüdür. Başka bir deyişle, ruh denen varlıklar olarak bizler bu dünyada, yine bu dünyanın materyali olan biyolojik ya da materyalize bir bedenle tezahür ediyoruz. Ruh varlığı olarak müessiriyetimizi, beden dediğimiz araçlar üzerinde ya da onlar vasıtasıyla gösteriyoruz.

Evet, ruh, Tanrı suretinde yaratılmış, müessiriyet sahibi şuurlu bir varlıktır. Tanrı'ya benzerliği şuurlu oluşundan dolayıdır. Müessiriyet

sahibi, şuurlu bir varlık olan ruh; irade ve iktidara da sahiptir. Bu iki yeteneği sayesinde uyum sağladığı âlemlerin yasalarına ve icaplarına uyarak tecrübesini artırmak için uygulamalar yapar. Bunun için plân düzenleyerek bedenlenir. Kuşkusuz tüm bu işler İlahî İrade Kanunları çerçevesinde yapılır. Yani ruh denen varlık determinizm, tekrardoğuş, tedricî, cazibe (sevgi) vs. gibi bildiğimiz ve bilmediğimiz birçok evrensel yasaya bağlı olarak ruhsal erim düzeyine uygun maddesel âlemlerin de yasalarına ve icaplarına uyarak bilgi ve uygulama için plân düzenler. Bu, onun belirli bir hayattaki kaderidir. Maddesel ortamlarda tezahürü de böyledir.

Ruh denen varlığın herhangi bir maddesel bedenle ilişkisi direkt değil (perispiri denen ara vasıtasıyla), endirektir. Bedeninden ayrılan bir varlık da, spatyomda daha süptil bir bedenle tezahür etmiş olarak bulunur. Ahiret hayatını bu beden içinde geçirir ve plân yaparak tekrar madde dünyasına doğar. Bu tekrar tekrar bedenlenişlerde, ruhun melekelere kendi bedenine göre ayarlayışı söz konusudur. Her enkarnasyon için (ruhsal evrim için) göreceği role uygun olarak ruhsal meleke akisleri söz konusudur. Ruh, kendi realitesi içinde, yukarıda belirtilen **şuur, irade ve iktidar** niteliklerini aksettirdiği ölçüde bitki, hayvan, insan olarak tezahür eder. Bunun başka bir adı da "cevher tatbikatıdır". Ruh denen varlık enkarne olduğu bedeni bizzatıhi kendi vasıflarından olan **şuur, iktidar ve irade** ile yönetir.

Yukarıdaki esaslar çerçevesinde ruh denen varlığın madde âleminde yaptığı iki önemli iş **incelemek** ve **uygulamaktır**. Bu şekilde madenin kuramsal bilgisini elde ettikçe maharetini, yeteneklerini geliştirir. Bunun başka bir adı da "**cevherle ilgili uygulama**" yapmaktır. Belirli yeteneklerini geliştirmek üzere, ruh belirli maddesel kâinatlarda uygulama yapar. Ruhta gelişmek, bir yetenektir. Dünya bedeniyle geliştirilmemesi gereken yeteneğimiz vicdan melekesidir. Bu da şuurlu ve bilgili hayat demektir.

Ruh denen varlığın madde âlemiyle (daha doğrusu, madde cevheriyle) ilk temasından itibaren kendi cevheri oluşmuştur. Bu bakımdan, şimdi bizler "cevheri ruh olan varlık"ız. Cevheri ruh olan bu varlık perispirisiyle madde cevherinin en kaba köşelerine kadar nüfuz eder. Bu, bir çeşit kâinat derecesinde bir gelgit olayıdır. Bu ruhsal gelgit olayı ile ruh denen varlığın şuur alanı âdeta nabız gibi atar durur.

Bu bakımdan Goethe'nin de Faust'un ağzından söylediği gibi, ruh insanın aslıdır. Dolayısıyla, "herkes onun hakkında bir şey bilmeyi daima arzu eder." Bu şuurlu bir varlığın en doğal hakkıdır. Yani bir insanın kendini tanımak için çalışma ve düşünce içine girmesi; bedeninin ötesinde olup bitenleri merak etmesi ve bunun-

la ilgilenmesi gayet doğaldır ve normaldir. Bunun aksi anormaldir, korkaklıktır, dar şuurluluktur, tutuculuktur.

İşte Faust'un sahip olduğu fakat kendisini bir türlü tatmin etmediği, ruhsal açlığını gideremediği bilgiler (tıp, hukuk vs.) daha çok fizik beden ve onun ihtiyaçlarına yönelik bilgilerdir. Fakat insan esas olarak fizik bedenden ibaret olmadığından, bu bilgilerin ötesine yönelmesi, daha derinlerdeki arayıp bulması gayet doğaldır. İşte Goethe ruh konusuna girmekle insanın sonsuzluğuna da değinmiş oluyor ki, gerek Faust'u ölümsüzleştiren, gerek yazarını evrenselleştiren önemli niteliklerden biridir bu.

(Devam Edecek)

FEDAKÂR DÜNYA ANA

Nursemin TUSKAN

DÜNYAYA neden böyle hitap ediyoruz? Onun gösterdiği nasıl bir fedakârlıktır, anlayabiliyor muyuz?

Yüzyıllardır üzerindeyiz. Hiç bundan sıkılmıyabileceği geliyor mu aklımıza? Üstelik de sürekli dengesini bozuyoruz. Ormanları yakıyor, nükleer silâhlarla tahrip ediyor, beton blokların altına gömüyoruz.

Onun, bize zarar vermesin diye milyonlarca yıl boyunca kendi içine süzerek en dibe indirdiği Petrol'ü, biz de yıllarca yana yakıla arayıp yüzeye çekiyor ve doğaya en çok zarar veren petrokimya sanayisini başlatıyoruz.

Evlerimizde temizlik yapıyoruz diye kollarca deterjan harcıyor, ama diğer yandan bunların denize ve toprağa dönüp yüzlerce canlıyı katlettiğini göremiyoruz. Bir yandan da, "eskiler niye kendini zorlamış, kumla vs. ile temizlenmeye çalışmışlar, şimdi ne rahat, bir düğme ile ne çamaşır kalıyor ne bulaşık" diyerek keyif duyuyoruz.

İşte Dünya Ana'nın fedakârlığı... Elimize bir böcek konduğunda ne kadar süre orada kalmasına izin verebiliyoruz? Daha ilk saniyede sil-

keleyip atıyoruz! Peki, daha sevimli bir hayvan ya da bitki ne kadar süreyle bizimle birlikte yaşayabilir? Ne kadar sabır gösterebiliriz? Bazen kendi aile üyelerimizden bile sıkıldığımızı, uzaklara gitmek, yalnız kalmak istediğimiz olmaz mı? Peki ya Dünya?... Milyonlarca yıldır tüm bu bitkileri, hayvanları ve bizleri, üstelik de sessiz bir misafir çekingenliği değil de, tahripkâr bir ev sahipliği yapan bizleri üzerinde nasıl taşıdı ve taşımaya devam ediyor? Bize uyum sağlamak için kendi dengesini yitiriyor sürekli, yaz ortasında seller basıyor, en yağışlı bölgeler kuraklıktan yakınıyor... İklimler, bitki örtüleri sürekli bir çabayla dengesini yapabildiğince korumaya çalışıyor. Bizleri biraz da, dayanabildiği kadar, üzerinde taşıyabilmek için zorunlu değişiklikler yapıyor.

Bizlerse buna karşılık bencilliğimizin doruklarına tırmanıyor, tahrip gücümüzü maksimum düzeyde artırıyoruz.

Çevreciliğin, öncelikle Dünya Ana'nın ne yaptığının farkına varmak ve ona hürmet etmekle başlayacağını unutmayalım! Onun, tüm hatalarımıza rağmen, bize uyum sağlamak için gösterdiği çabalara küçük birer karşılık vermek o kadar da zor değil, inanın... ■

EVRENSEL ZEKÂ

Cengiz CEVRE

BİZLERİN dünya hayatımız içinde otomatik olarak kullandığımız zekâmız acaba neyi temsil etmektedir?

İnsanın kendisini en zeki yaratık olarak gördüğü bilinir. "Eşref-i Mahlûkat" sözü de vardır. İnsan olmaya doğru yol alan beşeriyetimiz, evrensel zekâ ile temas etmekte midir? Önce zekâyı bilelim, daha sonra evrensel zekâyı anlamaya çalışalım.

Beyin, akılsal olarak hareket etmeyi sağlayan bir organdır. İmpuls veya etkilerle çalışır. Müthiş uyanıktır. Belirli ısıda ve konumda bulunur. Aklın beyinle ilgisi olmadığı da doğrudur. Beyin alıcı-verici rolü sağlayan mekanizmanın bir uzantısıdır. Ruh varlığına bağlıdır. Belirli enerjilerle faal durumda bulunur.

Zekânın insana ne faydası vardır diye düşünülebilir. Kendimizin katkısı olmadan çalışan bir faaliyet olamaz. Haberimiz olsa da olmasa da bu böyledir. Zekâ, varlığın seviyesine uygun davranışlar göstermesini gerektirir. O hâlde birbirimize zekâlarımız nedeniyle tuhaf suçlamalarda bulunmaya hiç gerek yoktur. Seçme özgürlüğünü kullanan varlık, kendi plân, mekân ve seviyesine uygun bir çalışmayı sürdürmektedir. Bu nedenle sadece belirli soruları yanıtlamanın zekâyla pek bir ilgisi yoktur.

Zekânın bir diğer önemi de, varlık olarak kendimizi algılamamıza yardımcı olmasıdır. İşte bu noktada insan tabiattaki diğer varlıklardan bir ölçüde -izafî olarak- ayrılır. Yapacağı çalışmaya, vazifeye uygun zekâ sergilemek söz konusudur. Bunun yolu da kendisini ölçüp biç-

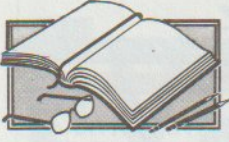
mesi ve anlamaya çalışmasıdır. Zekânın sadece iyi niyetler için kullanılacağını da bilmeliyiz. Üçkâğıtçılar da çok zeki kişiler demeyelim. Onlar otomatik davranışlar gösterirler. Asıl olan zekânın şuurlu davranış ve harekete yardımcı olmasıdır.

Bizler dünyada üç aşağı beş yukarı bu hâllerdeyken, "Evrensel zekâ ile olan ilişkilerimiz ne durumdadır? Evrende zekâ nedir? Nasıl bir şeydir?" soruları bizi meşgul edebilir. Ruh-sal varlıkların evren şuuru ile teması her an olduğu için bizler evrenle nefes alıp vermekteyiz. Tabii bunun farkında bile değilizdir. Dünyada nitelik artırıcı ne kadar özellik varsa o denli evrensel zekâyı doğru yaklaşıyoruz demektir. Hizmet ve vazife sürecine katılmamız, yani tekâmülümüz zeki harekettir. Evrensel zekâ da vazifedir. O hâlde vazifeyi yerine getirmemiz bizi o zekâyı ilişkili kılar.

Evrendeki zeki hayatın genişliği konusunda ise hiçbir tahmin yapılamaz. Çünkü "her yer meskündür". Zeki hayatın bir özelliği de, kendisinden seviye olarak daha aşağıda bulunduğunu fark ettiği âlemlere Yardım ve Dayanışma ile kanununun gereğini yerine getirmektir. "Bilenin sorumluluğu" ilkesi gereği bunun yapıldığını her zaman görmekteyiz.

Dünyalar ve evrenler bir bütündür. Hayat süreklidir. Evrenin ruhu vardır. Zekâ akar gider. Enerjinin dönüşmesi gibi birbirine yardım ederek gelişir. Varlığımız kendisi ile zeki iletişim kurulmayı bekliyor. Evrensel Zekâ da buna yardımcı oluyor.

Kendini tanıma yolunda olanlara selâm olsun! ■

KİTAPLAR ARASINDA

TEKRARDOĞUŞ

Kitabın adı
TEKRARDOĞUŞ (1)

Hazırlayan
BİLYAY Vakfı

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi
368 sayfa, 1997

Fiyatı: 800.000 TL.

RUH ve MADDE YAYINLARI

P.K.9 80072 Beyoğlu-İSTANBUL

Sonunda ülkemizde, tekrardoğuş olgusunu son derece objektif biçimde ele alan, tarihsel ve bilimsel yönüyle inceleyen bir eser külliyyatı hazırlandı. Misyonu gereği evrensel nitelikteki yasaları Türk okurlarına sunmakla yükümlü BİLYAY Vakfı, üyelerinin son derece ayrıntılı çalışmalarının ürünlerini 3 eserlik bir külliyyatta topladı.

Bu eser, dizinin ilk kitabı olması nedeniyle, her yaşta okuyucuya hitap eden, zihinlerdeki sorulara her yönden cevap vermeye çalışan bir bütünlükte hazırlandı. Eser ilk önce bedenlenme, hayat plânı, insanların farklı oluşlarını ele alıyor. Ardından da tarih içinde yerini almış, dünyanın dört bir yanındaki kültürlerde ve üç kitaplı dinde yer alan tekrardoğuş bilgilerini ele alıyor. Sonraki bölümlerde de tekrardoğuşu destekleyen olguları ve bu gerçeğin günlük yaşamımızdaki etik etkilerini inceliyor.

Tekrardoğuş, bir tekâmül aracı olarak, evrensel bir yasadır. Gelişmekte olan her ruh varlığı, madde içinde deneyim ve görgüsünü artırmak için çeşitli bedenler ve kimliklere bürünerek, sayısız kereler maddesel âlemlere bağlanırlar. Tekrar tekrar doğmak bir İlâhi Yasa'dır.

Tekrardoğuş olayının sayısı belli değildir. Varlık, ihtiyacına göre, genel evren plânına uygun olmak üzere, çeşitli madde ortamlarında tekrar tekrar doğar. Dünyadaki bütün adaletin tezahürü, bütün adaletin gerçek şekilde ortaya çıkmasını ancak ve ancak Tekrardoğuş Yasası sağlar. ■